ಕಂ॥ ಎಳನೇಱಿಂದದಿಂ ತೊಳ
ಪಳವಡೆ ನೇರ್ವಡೆ ಬೆಡಂಗೊಡಂಬಡೆ ಬಪ್ಪ
ಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪೊಲಿಲಚ್ಚರಿವಡೆ
ವಿಳಾಸಮಂ ಮೆಱುದು ನೆಱುಯೆ ಸೊಗಯಿಸಿ ತೋರ್ಕುಂ ೪೦

ವ॥ ಮಱುದಿವಸಂ ದುಕೂಲವಸ್ತ್ರ ಮನುಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನಾಭರಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ಮಲ್ಲಿಗೆಯಪೂವಂ ತುಱುಂಬಿ ಪೂಸಿ ರಜತಯೋಗಾಳಂಕೃತಮಪ್ಪ ಶ್ವೇತಾಶ್ವಮನೇಱು

ಕಂ॥ ತಾರಾಗನ ಪರಿವೃತಮಾ
ಧಾರಿಣಿಗಿೞಿತಂದ ಚಂದ್ರನೆನೆ ಧವಳಾಳಂ
ಕಾರನುದಾರಂ ಸುಜನಾ
ಧಾರಂ ಬವಣಿಗೆಗೆ ಬರ್ಕುಮೊರ್ಮೆ ಕುಮಾರಂ ೪೧

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ಮಱುದಿವಸಂ ಪೀತಾಂಬರಮನುಟ್ಟು ಮರಕತಮಣಿಮಯ ವಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಜಾಜಿಯ ನನೆಯಂ ತುಱುಂಬಿ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮಮಂ ಪೂಸಿ ಹ ೆರಿನ್ಮಣಿ ಖಚಿತ ವಿರಾಜಿತ ಹ ೆರಿದಶ್ವಮೆನೇಱು ಸೀಗುರಿಗ ಿ[ಳಂ]ಿತಳ್ತು ಪಿಡಿಯೆ

ಕಂ॥ ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಕಳಜನಲ ೋ
ಲ ಾಕ್ಷಿಗಮವರ್ಗಳ ಮನಕ್ಕಮಾ ವಸುದೇವಂ
ಸಾಕ್ಷಾದತಿಶ ಯ ವಿಳಸಿತ
ಯಕ್ಷೇಂದ್ರಂ ಬರ್ಪ ತೆಱದೆ ಸೊಗಯಿಸಿ ತೋರ್ಕುಂ

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಮಱುದಿವಸಂ ನಿಲ ಾವಳಿಯನುಟ್ಟು ಮಿಂದ್ರನಿಲಪತ್ರಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಮೇಘಮಾಲ ೆಯುಂ ಕಟ್ಟಿ ಕತ್ತುರಿಯಂ ಪೂಸಿ ಹರಿನೀಲ ಪ್ರಭಾಭಾಸಿತ ಕರೀಂದ್ರಮನೇಱು ಮಯೂರಪಿಂಛಾತಪತ್ರಸಂಛನ್ನಾ ಕಾಶ ವಿರಾಜಿತನುಮಾಗಿ

ಕಂ॥ ಇಂಬಾ ಿ[ಗೆ]ಿಕರಿಯ ಪಸದನ
ಮಿಂಬಾಗೇಱುರ್ದ ಕರಿಯ ಪಸದನಮಮರೇಂ
ದ್ರಂ ಬರ್ಪಂತಿರೆ ವಸುದೇ
ವಂ ಬರುತಿರೆ ಚೋದ್ಯಮಾಯ್ತು ಪೊಱ ೊಳಗೆಲ್ಲಂ ೪೩

ವ॥ ಪೆಱತೊಂದು ದಿವಸಂ ಹ ೆರಿದ್ರಾ ಿ[ಲ ೇಶ್ಯಾಂ]ಿಗನಾಗಿ ಸುವರ್ಣವಲ್ಲಿಯ ನುಟ್ಟು ಕನತ್ಕನಕ ವಿಭೂಷಣರಂಜಿತನಾಗಿ ಪೊಂಜಾಜಿಯಂ ತುಱುಂಬಿ ಹ ೇಮಮಯ ಯೋಗ ಶೋಭನೀಯಮಪ್ಪ ವೇಸರಿಯನೇಱು ಕಳಧೌತಚ್ಛಾ ಯಾತಪತ್ರಂಗಳ ನಡುವೆ ಬರ್ಪಾಗಳ್

ವ॥ ಸುರನೋ ಸುರನಲ್ಲಂ ಖೇ

ಚರನೋ ಖೇಚರನುಮಲ್ಲನಭಿನುತ ಚಕ್ರೇ
ಶ್ವರನೋ ಚಕ್ರಿಯುಮಲ್ಲಂ
ನಿರತಿಶಯಕಾರನಾತನಾವಂ ಪೇಱಿಂ ೪೪

ವ॥ ಎಂದಿಂತು ತಮ್ಮೊ [ಳೋರೋ]ರ್ವರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವಾಗಳಿತಂ ಪೆಱನೊರ್ವನಲ್ಲಂ ವಸುದೇವನೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರೆ ದಿವ್ಯವಿದ್ದ್ವ್ಯಮಾಮಾನುಷ್ಯವಿದ್ಮನುಶ್ಯವಿದಮೆಂದಿತು ಮೂಱುಂ ತೆಱದಿಂ ಕೆಯ್ಗೆಯ್ದು ಬಪ್ಪುಶಿದೆಲ್ಲಮಂ ಕಂಡರೆಲ್ಲಂ ಮರುಳ್ಗೊಂಡಂತೆ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಬಾಯಂಬಿಟ್ಟು ಬಱಿಯಂ ತಗುಳೆ ಕೇಳ್ದವರೆಲ್ಲಂ ತಂತಮ್ಮನೂಳ್ದಂತೆ ತಮ್ಮವಸ್ಥೆಗಳಂ ಬಗೆಯದೆ ಪರಿಪರಿದು ನೋಡಿ ನಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯನೊಡಂಬಟ್ಟ ಮನಮಂ ತೆಗೆಯಲಾಱದಾತ ನೆತ್ತೆತ್ತ ಪೋಕಮತ್ತಲತ್ತಲ್ ಪೋಗುತ್ತಿರಲ್ ಮತ್ತೊಂದು ಬೀದಿಯೊಳೊರ್ವಳ್

ಕಂ॥ ನೆಱೆ ಮೊಱೆ ಗಳಲುಗೆ ಮೇಲದು
ತೊಲಗೆ ಕುರುಳ್ ವಿಳಿರ್ದು ಪೊಳೆಯೆ ಮುಡಿ ಬೆನ್ನೊಳ್ ಬಂ
ದುಱಿಯ ಖಳರುಲಿಯೆ ಪಲರುಂ
ಲಲನೆಯರೊಡನೊಡನೆಹರಿದು ನೋಡಿದರಾಗಳ್ ೪೫

ಒಡನಿರ್ದ ನಲ್ಲನಂ ಬಿಸು
ಟುಡುಪಾನನೆ ಪರಿಯೆ ಪರಿದ ಮೇಲುದನೊಪಂ
ಪಿಡಿದೊಡದನಂತೆ ಬಿಸುಟು
ಳ್ದೊಡೆಯ ಸಿಡಿಲ್ದುಡೆಯನಣಮೆ ಬಗೆಯದೆ ಪರಿದಳ್ ೪೬

ಅತ್ತೆ ಮೆನಿಯಿದಿರೊಳಿರೆ ಸೊಸೆ
ಪಿತ್ತಿಲ ಪೆರ್ಮ (ದಿಲನೇಱಿ)ಭಯಮಱಿಯದೆ ಪಾ
[ಯ್ವುತ್ತೊಂದುಂ]ಬಗೆಯದೆ ಕ
ಣ್ಬೆತ್ತ ಫಲಂ ಸಫಲಮೆಂದು ನೋಡಲ್ ಬಂದಳ್ ೪೭

ವ॥ ಪೆಱತೊಂದು ಪೆರ್ಮ (ದಿ)ಲಿ ಯೊಳೊರ್ವಳ್ ಕಯ್ಗೆಯ್ಯಲೆಂದು ತನ್ನ ತುಡಿಗೆಯಂ ತರಿಸಿ ಕೆಲದೋಳಿಟ್ಟಿರ್ದು ವಸುದೇವನ ಬರವಂ ಕೇಳ್ದವಳಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಸುಟಿರ್ದು ಪರಿಯೆ ಮನೆಯವಳವಳಂ ಕಂಡಾಕೆಗಡ್ಡಂ ಬಂದಿಂತೆಂಗುಂ

ಕಂ॥ ಕೈಪಿಡಿಯೆನೆ [ನೀನೆನ್ನ ೦
ಕೈಪಿಡಿದಿರು] ನೆಟ್ಟನೆಂದವ [ಳನವಳಾ]ಗಳ್
ಬೈ ಪೋಗದಿ [ರೆಂದೆ]ನೆ ನೀಂ
ಬೈ ಪೋಗೆಂದಂತೆ ಪರಿದ ನೋಡಿದಳೊರ್ವಳ್(?) ೪೮

ವ॥ ಮತ್ತಮಂತೆ ಪೊೞಲ ೆಳಗೆಲ್ಲ ಪೋಗಿವೋಗಿ ನೋಟ್ಟವರ್ಗಳ್

ಕಂ॥ ಪರಿದವು ಕಣ್ ಕಂಡಾಗಳೇ
ಪರಿದವು ಮನಮಂತೆ ತಾಮುಮಾತನ ಬಗೆಯಂ
ಪರಿಯುತಿರೆ ಮುಳಿದ ಮದನನ
ಪ[ರಿಯಿಂ]ಪರಿದಂತುಟಾಯ್ತು ಪೊೞಲ ೆಳಗೆಲ್ಲಂ ೪೯

ವ॥ ಇಂತು ಪೊೞಲ ೆಳಗೆಲ್ಲ ಡೆಂಡಿರೆಲ್ಲಂ ಮನೆಯೊಳಿಪ್ಪುದುಮಮಂ ಮನೆವಾರ್ತೆಗೆ ಮನಂದಪ್ಪುದುಮಮಂ ಮಕ್ಕಳೊಳಪ್ಪ ಮೊಹ ಮುಮಂ ಗಂಡನೊಳಪ್ಪ ನೆಹ ಮುಮಂ ದ್ರವ್ಯದೊಳಪ್ಪ ಶ್ರದ್ದೆಯಮಂ ಕಣ್ಗಳೊಳಪ್ಪ ನಿಟ್ಟೆಯುಮಂ ಷಿ ಆವದೊಳಪ್ಪಲಂಕಾರ ಮುಮಂ ಪಸು ಮಿಗಪ್ಪಾಹ ಾರಮುಮಂ ಬಿಸಿಟಿರೆ ಕುಂದದಾತನ ರೂಪು ಕಣ್ಗಳೊಳಂ ಮನದೋಳಂ ತೋೞ ಿ ಮೆಯ್ ಕಟಿರೆ ಸ್ವೈರಣೆ ಬಟಲ ತಮ್ಮಮಂ ಪೆಱರುಮನಱಯದಿರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳಿಂತೆನುರ್ದಳ್

ಕಂ॥ ನೋಯಿಸುಮಂ ವಸುದೇವಂ
ನೋಯಿಸಿಮಂ ಕಾಮದೇವನು ಲ್ಲಿದೆ [ಯಾ]ಣ್ಮಂ
ನೋಯಿಸುವನಂತು ಮುನ್ನಂ
ನೋಯಿಸಿದುದೆ ನೋವು ಬಟಿಕಿದಾದುದು ನೋವೇ

ವ॥ ಎಂಬುದನಾಕೆಯಾಣ್ಮಂ ಕೇಳ್ದು ಬೇಸತ್ತಾಗಳೆ ನಮೆಯಿಂ ಪೊಱ ಮಟ್ಟು ಬಂದು ಬೀದಿಉಯೊಳೊರ್ವಂ ತನ್ನ ಮದಿಗನಂ ಕಂಡಿಂತೆಂದಂ

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ॥
ಖಿನ್ನ ನಾಗಿರ್ದು ಬಿಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟು ಡೆಸೆಗಳಂ ನೋಟ್ಟಣ್ಣ ಕೇ[ಳಾಂ ಪೇೞುವೆಂ]
ಎನ್ನ ಪೆಂಡತಿ ವಸುದೇವನಂ ಕಾಣುತ್ತೆ ಮರುಳಾದ [ಳಾ] ಗಳಾತನೆಂಗುಂ
ನಿನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯೆಂತಾದೊಳಾದಂತೆಯಾಗಿರ್ದಳೆಮ್ಮಾಕೆಯೇಗೆಯ್ವೆಮೋ
ಮನ್ನ ವಿನ್ನ ವಿತೆಂಬುವೋಳವೆ ಪೋಪಂ ಬಾ ತಪದತ್ತ ಮನೆಯೊಳೇನೋ

೫೧

ವ॥ ಎಂದಾತಂಗಾಂತಂ ಮಱುಮಾತಿತ್ತು ಬೇಸತ್ತು ಮನ್ಯುಕೆತ್ತು ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ದನಿತ್ತ ಬ್ರಹ ್ಮಪುರಿಗೇರಿಯಲ್ಲಿಯೊರ್ವ ಸೋಮಯಾ [ಜಿ] ತನ್ನ ಪಾರ್ವತಿ ವಸುದೇವನಂ ಕಂಡಂದಿಂದಿತ್ತ ಮನೆಗೆವಾರದಿರೆ ಮನೆವರ್ತೆ ಕಿಡೆ ಸ್ವೈರಿಸದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂದು ಸಭಾಮಂಟಪದೊಳ್ ಮುನ್ನ ಂ ತನ್ನ ಂತೆ ಬೇಸಱನೊಳ್ ಬಂದಿರ್ದೊರ್ವ ಭಟ್ಟನಂ ಕಂಡಾತನಿರ ವಿದಾತನ ಚಿಂತೆಯನಱದಿಂತೆಂಗುಂ

ಪಿರಿಯುಕ್ಕರ॥

ಓದು ವಿಾಟು ಚಿಂತಿಪ್ಪುದೇಕೆನೆ ಭಟ್ಟನೆಂಗುಂ ಬೀದಿಯೊಳಲ್ಲಿ ವಸುದೇವಂ [ಗಂ
ಪೋದುದಂ ಕಂಡೊಡನವನಿಗಾ] ದೆಮ್ಮ ಭಟ್ಟಣಿ ಮುರುಳಾಗಿ ತಾಂ ಸೂನ್ಯ ವಿಂ

ತಾದೊಳೆಂದೊಡೆ ನಿಮ್ಮಾ [ಕೆ] ಪಾರ್ವಂತಿ ಪೆರ್ಮರುಳ್ ಪತ್ತಿದಂತೆ ಮರುಳಾಗಿ
ಪೋದೊಡಾಕೆಯ ಪೋ [ದುದ] ದೆಸೆಗಾಣೆನೆಂದಡೆ ಸೋಮಯಾಜಿ
ಮೂರ್ಛೆಯೋದಂ ೫೨

ವ॥ ಆಗಳೆಲ್ಲಂ ನೆಱುದಾತನನೆವಚ್ಚಱಿಸಿ ಎಮ್ಮ ಮನೆವಾರ್ತೆಗಳೆಲ್ಲವಿಂತೆ ಕೆಟ್ಟಿರ್ದುವೆಂದಾಱು ನುಡಿಯುತಿರ್ದರಂತಂತೆ ಮತ್ತಮರಿಯ ಸೂಳೆಗೇರಿಯಲಱೊಂದುದೊಂದು ಕಿಱಿಯ ಕುಂಟಣಿಯರಲ್ಲಿಗೆವಂದಿಂತೆಬರ್

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ॥
ಎಮ್ಮ ಕೇರಿಯ ಸೂಳೆಯರೆಲ್ಲರುಂ ವಸುದೇವಂಗಾಣುತ್ತೆ ಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟು
ತಮ್ಮ ಗಂಡರಂ ಗಂಡರೆಂದುಱಿಯರ್ ಮನೆಯುಮಂ ತಮ್ಮದೆಂದು ಬಗೆಯರ್
ನಿಮ್ಮ ಕೂಸುಗಳಾತಂಗೆ ಸೋಲ್ತರೊ ಪೇಟಿಮೆಂದೊ [ಡವರೆಂಬ
ರೆ] ಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನೇವೇಟ್ಟುವೆಮ್ಮೆಮ್ಮ ಚಿತ್ತಮುಂ ಪೋಗಿರ್ದುವಾತನತ್ತಂ
೫೩
ವ॥ ಎನುತವಿರ್ದರ್ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಯ ಪರದರ್ ತಮ್ಮ ಪೆಂಡಿರ ಮನಂ ವಸುದೇವನತ್ತಲ್ ಪೋಗಿರ್ದುದುಮಂ ವಿಕಳರಾದುದುಮನಱಿದು ಬಿಱಗಾಗಿರ್ದಲ್ಲಿಯೊರ್ವನಿಱು ಱುದಂತಂತೆ ಬಂದು ಚೌವಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಱುಕದಂತೆ ಚಿಂತೆವೆರಸಿರ್ದ ಸೆಟ್ಟಿಯುಂ ಕಂಡಿಂತೆಂದಂ
ಪಿರಿಯಕ್ಕರ॥
ಪರದುವಿಸುಟು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪುದೇಕಯ್ಯ ಸೆಟ್ಟಿ ನೀನೆಂದಾಗಳಾತನೆಂಗು
ಸ್ಮರ [ನೆ] ಬರ್ಪಂತೆ ವಸುದೇವಂ ಬರೆ ಕಂಡಾ ಸೆಟ್ಟಿತಿ ಮರುಳಾದೊಳೆಂದೊಡೆನ್ನ
ಪರದಿ ತಾನುಂ ಸೊ [ಸೆ] ದಿರುಮಾತನಂ ಕಂಡಡೆ ಚಿಂತಿಸಿ ವಿಕಾಳೆಯರಾ
ದರು ಪರದಿನಂದಮೆನಗೀಗಳಿಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ತೆಂತು ನಿಮ್ಮರವೆ [ಲ ಸು] ೫೪
ವ॥ ಎಂದಾಗಳಾ ಸೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ ಪೊಟಲಿಳಗೆಲ್ಲವಿಂತಾದೊಡೆಂತಿಲ್ಲ ಬಾಟ್ಟವಿದನರಸಂಗೆ ಪುಯ್ಯಲಿಡಿವಮದಂ ಕೇಳದಂದು ಪೋಪಮೆಂಬ ಮಾತಂತೆ ಪರೆದೊಡಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಭುಗಳೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು ಬಂದು ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಮುದ್ರ ವಿಜಯನಂ ಕಂಡು ದೇವಾ ಬಿನ್ನಪಮೆಂದಿಂತೆಂದ್
ಉ॥ ನಿನ್ನ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದಿನನೂನ ಮಹಾನ್ನತ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಿಂ
ದಿನ್ನೆಗಮೊಳ್ಪಿತಿರ್ದೆಮೆಮಗಿನ್ನಿರವಾರದು ನಾಡೆ ದುಃಖಮುಂ
ಬನ್ನ [ಮದ] ಕ್ಕುವಿಂ ಪಲವು ಮಾತಿನೊಳೇ ನಮಗಿಲ್ಲಿ ಬಾಟ್ಟಡಂ
ನಿನ್ನಯ ಧರ್ಮಮೆಂದೆ ಬಗೆ ಬೀಟ್ಕೊಳವಂದೆವಿಳಾತಳಾಧಿಪಾ ೫೫
ವ॥ ಎಂದೊಡರಸನಂತೆಂಬುದಱಿಂದಮನಱಿಯೆ ಪೇಱುಮೆಂದೊಡವರಿಂ ತೆಂಬರ್

ಮ॥	ವಸುದೇವಂ ಬರೆ ಕಂಡು ಪೆಂಡಿರೆರ್ದೆಯಂ ಪುಷ್ಪಾಯುಧಂ ಸಾರ್ದು ಪೊ
ರ್ದಿಸೆ ನೊಂದಳ್ಕಿ ಬೞ ್ದಿಳಲ್ದು ಬಿಸುಸುಯ್ದೋರಂತೊಳಲ್ವರೆಂದಿ
ಪ್ಪರೆಮ್ಮೆ ಪೆಂಡಿರ ಕಣ್ಣೊಳು ತೊಳಲುತಿರ್ದಪನದಱಿಂದಳಿದುದು
ಮನೆವಾಳಚಾಳವೊಪ್ಪುವನಾಣಂ(?)	೫೬

ವ॥	ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಪರಮಾತ್ಮನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವೊಡಂತರಾತ್ಮನೊ ಪರಮಾತ್ಮ ನಕ್ಕುಮೊಯೆಂಬ ಸಮಯತ್ವಮಂ ನನ್ನಿಮಾಳ್ಪನೆಂಬಂತೆ ಪಗಲುಮಿರುಳುಂ ವಸುದೇವ ನನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರೆ ಪುಟ್ಟುವ ಕೂಸುಗಳೆಲ್ಲಮಾತನನೆ ಪೋಲ್ತು ಪುಟ್ಟಿದಪ್ಪುವೆಮಗಿನ್ನೊ ಕ್ಕಲ್ತನಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ದೆಱಲುಮಿರಲುಂ ಬಾರದೆಂದೊಡರಸನಿಂತೆಂದಂ

ಮ॥	ಪ್ರಜೆಯಂ ನೋಯಿಸಿ ಬೇೞ್ಪರಂ ಪೊಗಳಿಪೆಂ ಮುನ್ನಾದ ಧರ್ಮಂಗಳಂ
ಸುಜನರ್ ಜೀಯೆನೆ ಮೋಹದಿಂದಮಳಿದಾಂ ಧರ್ಮಂಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪೆನಿಂ
ನಿಜಮಪ್ಪಾಯಮನೋವದೊದಿ ತುಱಲಾಳಾಗಿರ್ಪೆನೆಂ [ಬರ್]ಮಹಾ
ವಿಜಯಶ್ರೀಗೆ ಪರತ್ರೆಗುಜ್ಜಳಯಶಃಕ್ಕಕ್ಕಾಟ್ಟಿ [ಸಿರ್ ಪೇ]ೞರೇ	೫೭

ಕಂ॥	ನ್ಯಾಯಮನೞದಳಿದಳಿಪೊದವಿಪಿ
[ಮಾಯಿಸಿ]ಸುಜನರನಡುರ್ತು ನೋಯಿಸಿ ಸೆಱಯಿ
ಟ್ಟೋಯೆನಿಸಿರ್ದರ್ಥದಿನಾ
ದಾಯಮದನ್ಯಾಯಮೊಳ್ಪಿನಾಸೆಗಪಾಯಂ

ವ॥	ಅದಱನೀ ಮನೆವಾರ್ತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಕ್ಕೆ ನೋವಾಗಲುಂ ಬೇಡೆನ್ನಾತನ ನರಮನೆಯಂ ಪೊಱಮಡಲೀಯೆನಂಜದೆ ನಿಶ್ಚಿಂತಮಿರಿಮೆಂದವರಂ ಸಂತೈಸಿ ಪೋಗಮೇೞ್ದಿಂ ಬೞಯಂ

ಮ॥	ಅಱಗೆಯ್ದಂ ವಸುದೇವನೊಳ್ ಪೊರೆಗುಮೋ ರೂಪಿಂಗೆ ಸೋಲ್ತೀಗಳೀ
ಪೊಱ ಲ್ಲಂ ನುಡಿವಾಗಳಿಲ್ಲದೊಡವಿಂತಾಗಿರ್ಕುಮಂತುಂ ಜನಂ
ಪೞಗುಂ ಪೆಂಪೞಗುಂ ನಿತಾಂತಮದಱಂದೆಂತಾಗಿಯುಂ ತಮ್ಮನಂ
ತೊೞಯ ಕ್ಕಿತ್ತಲುಮಾಯೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದಿರ್ದಂ ನರೇಂದ್ರೋತ್ತಮಂ
೫೮

ಗದ್ಯ॥	ಇದು ಸಕಲಸರ್ವಜ್ಞ ಪಾದಪದ್ಮವಿರಾಜಿತೋತ್ತಮಾಂಗ ಶ್ರೀ ಬಂಧುವರ್ಮ ನಿರ್ಮಿತಮಪ್ಪ ಹರಿವಂಶಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ಕುಮಾರೋದಯರ್ಣನಂ
ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥	ಶ್ರೀಮತ್ಸಮುದ್ರವಿಜಯ
ಸ್ವಾಮಿ ಮನೋಮುದದಿನಂತು ಸುಖಮಿರ್ದ ಕರಂ
ಪ್ರೇಮದೆ ವಸುದೇವನನಭಿ
ರಾಮಗುಣಂ ಬರಿಸಿಹ ರ್ಷಮಾಗತನಾದಂ

ವII ಅಂತು ನಿಜಾನುಜಂಗೆ ಸಿಹಾಸನಾರ್ಧೈಕಪ್ರದೇಶಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಮುಖಾವಳೋಕನಂಗೆಯ್ದು

ಕಂII ಕಂದಿದುದೊಪ್ಪುವಮೆಯ್ ಕರ
ಮೊಂದಿದುದೇಳಿದಿಕೆ ತೊಟಲುತಿರೆ ನಿನಗದಱಂ
ನಂದನವನದೊಳ್ ನಿನಗಾ
ನಂದಮುಮಪ್ಪಂತು ಸುಖದಿನಿರು ನಿಶ್ಚಿಂತಂ

ವII ಎಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆಂ ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಯೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯೆ ಬೆಸಸಿದಲ್ಲಿಪ್ಪೆನೆನೆ ವನಪಾಲಕನಂ ಬರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾಡುದ ಪೂಱಗಣ ವನದಂದಮಂ ಪೇೞೆಂದೊಡಾತನಿಂತೆಂದಂ

ಕಂII ಕರಮೊದವಿದಲಂಪಿಂ ಪೆಂ
ಪೊ [ರೆದಿರೆ] ಕಣೆಯಿದುವೆ ಧರೆಯೊಳೆನಿಸುವ ತೆಱದಿಂ
ಮರನೆಲ್ಲಂ ಸೊಗಯಿಪ ಪೂ
ಮರನುಂ ಪಣ್ಮರನುಮಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಬನದೊಳ್ ೩

ಕುಂದಲತಾನಿಕರಂಗಳ್
ಕುಂದವಿಶೋಕೆಗಳ್ ನೋೞ್ಪರಂ ಸೋಲಿಸುಗಂ
ಚಂದನಮಾರ್ಗಂ ನಯನಾ
ನಂದಮಾಗಿರ್ಕುಮೆಂದುಮಾ ನಂದನದೊಳ್ ೪

ಚಂII ತಳಿರ್ಗಳ ಕೆಂಪು ಸಂಪಗೆಯ ಕಂಪು ಮದಾಳಿಯಲಂಪು ಚೆಲ್ವಿನಿಂ
ಮಿಳಿರ್ವೆಳಮಾಹಿಂಬು [ದಂ]ಪತಿಗಳಿಂಬು ಮನೋಭವನಂಬು ಪೂತ ಪೂ
ಗೊಳಗಳ [ತಣ್ಪು] ತೆಂಕಣೆಲರೊಳ್ಪು ಲತಾಳಿಯ ತಳ್ಪು ಕಾಮುಕ
ರ್ಕಳಿಗಭಿವಂದನಂ ಬಗೆದು ನೋಡವಿಂತು ಮನೋನುಬಂಧನಂ ೫

ವII ಪಲವು ಮಾತಿನೊಳೇನಾವಂಗವಾನಂದನಂ ಮುಕ್ತ್ಯಾಂಗನಾಸಕ್ತನಪ್ಪ

ಯೋಗಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುಗಮೆಂದೊಂಡಿಂತಪ್ಪ ಭೋಗಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದನೆ ಪೇೞಲ್ವೇೞ್ಕು ಮೆಂದೊಡಂತಪ್ಪೊಡೀತ ನಲ್ಲಿರ್ದಪ್ಪಮಾವಾವ ವಿನೋದಮರ್ತಿಯಾದೊಡೆಮವನಲ್ಲಿಯೆ ನಡೆಯಿಸಿಮೆಂದು ಕುಮಾರನಂ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದು ಬೞಿಯಂ ಪೊಱಹೊಳಗೆ ಪೊಱಮಡದಂತು ಪಾಯದೊಳೆ ಕಾವುದೆಂದು ವನಪಾಲಕನನೋಜೆಗೋೞಿಸಿ ದಾರುಕ ಮಹಾಭಕನೆಂಬಿರ್ವರುಂ ನಂಬುಗೆಯವರನನುಚರಂಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿಸಿದನಂತು ಕೆಲವು ದಿವಸಂ ವಸುದೇವನಾ ಬನದೊಳ್ ಸುಖದಿನಿರ್ದನಿತ್ತಲೊಂದು ದಿವಸಂ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನ ಮನೋವಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ಮನೋರಮೆಗೆ ಚಂಪಕಮಾಲೆಯೆಂಬ ಪರಿಚಾರಕಿಯ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಸಮುದ್ರ ವಿಜಯಂ ನರ್ತನ

ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಮನಟ್ಟಿದೊಡೆಯಾ ನಂದನದ ಕರುಮಾಡದ ಪೊಱಗನೆ ಪೋಪಳಂ ವಸುದೇವಂ ಕಂಡವಳ ಕೈಯಿಂದವಾ ಕರಂಡಕಮಂ ಕೊಂಡೊಡವಳಿಂತೆಂಬಳ್

ಕಂ॥ ತೊಡೆಕೆಯನೊಪ್ಪೆ ನಿನ್ನೊಳ್
ಕಂಡುದುಱಿನುಪಾಯಂದಿಂ ಮನಾಂತರದೊಳ್ ಭೂ
ಮಂಡಳಪತಿ ಸೆಱೆಯಿಟ್ಟುಂ
ಕೊಂಡಾಟದೊಳಿರ್ದನೆಂದು ಬಗೆಯದೆ ಕಂಡಾ ೬

ವ॥ ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದಾ ಮಾತು ತನ್ನ ಮನಮಂ ನಡೆ ಕಯ್ಯದೊಂದು ಕಂಕಣ ಮನಾಕೆಗೆ ಲಂಚಂಗೊಟ್ಟು ಬೆಸಗೊಂಡು ಪೊಟಿಲ ಪ್ರಜೆಯ ಪುಯ್ಯಲಿಂದಾದ ವೃತ್ತಾಂತ ಮೆಲ್ಲಮನಱಿದು ಪೋಗವೇಟ್ಟು ನಿಜಷುಾಯುರಂ ಬಂಚಿಸಿಯಾ ಬನದೊಳಿರ್ದ ಲತಾ ಭವನದೊಳಮುರ್ದು ಖೇದನಸ್ಕನಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂಗುಂ

ವ॥ ಒಡನಾಂ ಪುಟ್ಟಿಡೆನೆಂದು ಕೊಂಡುಱುವೆನೇ ತನ್ನೆ ಉಯದರ್ಥಂಗಳಂ
ಗೆಡೆಗೊಂಡಿರ್ದನ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚುವವರಂ ಮೈಮುಟ್ಟಿ ದುರ್ವೃತ್ತಿಯಿಂ
ನಡೆಯುತ್ತಿರ್ದನೆ ಕೆಮ್ಮನಿಂತು ಬನದೊಳ್ ತಂದಿಟ್ಟು ಕಾಯಱ ್ ಕರಂ
ನಡೆಕಾಯಲ ್ ಕಡುಗೂರ್ಮೆಯಿಂ ನಡಪುತಿರ್ದಣ್ಣಂಗದೇಂ
ತಕ್ಕುದೇ
ವ॥ ಮತ್ತೆಯುಂ

ಉ॥ ತಂದೆಯಲ ್ಕಿಮೆಂದುಳಿನಯಬೆರಸಾಂ ಬೆಸಕಯ್ವೆನಣ್ಣನಾ
ತಂದೆಯಿನಗ್ಗಳಂ ಪ್ರಿಯದೆ ಲ ಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದು ತನ್ನ ಕೂ
ರ್ತಂದ ವಿದೆತ್ತ ಕೆಮ್ಮನೆ ದುರಾಚರಿತರ್ಕಳ ಮಾತುಗೇಟ್ಟು ತಾಂ
ನಂದನದೊಳ್ ನಿಬಂಧದೊಳಿದೇಂ ತಿರಿಪಂದೆ ವಿದೆತ್ತ ಚೋದ್ಯಮೋ
೮

ವ॥ ಅಕ್ಕುವಿಂತಿರ್ಪೇಱುದಂದದೊಳೊಂದು ಬಗೆದು ಸೆಱೆಯೊಳಿರಿಸಿದನಿಂತು ಕೊಂದವರಾರುಂ ಪಿರಿಯವಪ್ಪ ದೋಷಂಗಳನಿಟ್ಟೊಳ ಷಿಟ್ಟು ಪೇಱೊಡೇಗೆಯ್ವರಿಂತು ಷಿಚಾರ ವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಪ್ಪ ಸುಖಮೊಳ್ಳಿತ್ತಲ್ಲ(೦) ದೇಶ ್ತ್ಯಾಗಮೊಳ್ಳಿತ್ತೆಂದು ಪೋಪ ಕಜ್ಜಮನೆ ಬಗೆಯುತ್ತ ವಿರೆಯಿರೆ

ಮ॥ ವಸುದೇವಂಗೆಮೆಡಂಬಡಪ್ಪ ಜನದಿಂ ಪೋಪಂತುಟಾಯ್ತುಕ್ಕಟಾ
[ಪುಸಿ]ಯೇಲ ೋಕಮು ಪೊಲ್ಲವಿನ್ನುಮಿಱು ಾನ್ನೆ ಱು ಬೇಸತ್ತು ಚಿಂ
ತಿಸಿ ಪೋಪಂತಿರೆ ಪೊದನಸ್ವಗಿರಿಯತ್ತದಿತ್ಯನುಂತುಂ ಷಿಚಾ

ರಿಸದಲ್ಲಿ ಿ[ಪ್ಪರ]ಿಶಿುದ್ದವೃತ್ತಿಯ ಮಹಾತ್ಮ್ಯರ್ಕಳ್ ಮನಸ್ಸಾಪದಿಂ
೯

ಕಂ॥ ಮಿಭವೋದಯದೊಳ್ ಕೆಲಬರ್
ಪ್ರಭುಗಳ ಕರಮೆಸೆದು ಕರ್ಮಮಾಿರಟುವಾಗಳ್
ಪ್ರಭೆಗೆಟ್ಟ ಿ[ಡಗುವ ತೆಱದಿಂ
ನಭದಿಂ ಗವಿಸಿದನ]ಿಡಂಗಿದಂ ದವಸರಕಂ ೧೦

ವ॥ ಅಂತಾದಿತ್ಯನಸ್ತಮಾನಮಾದಾಗಳ್ ದಾರುಕ ವಲ್ಲಭಕಾರಾನುಚರರಪ್ಪರಱಿಸಿ ಕಂಡೀ ಲತಾಲಯ ದೊಳೊರ್ವನೆ ಿ[ಇಂತೇಕೆ]ಿಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದಪ್ಪೆಯೆನೆ ತಾಂ ಸಹೋತ್ಪನ್ನ ಬುದ್ದಿಯಪ್ಪುದಱಿನಿಂತೆದಂ ನಮ್ಮ ಸುಖೋಪಾಧ್ಯಾಯರೆನಗೆ ರಾಜಪುತ್ರಯೋಗ್ಯಮೆಂದು ಶರಾವರೋಧಂ ಶಸ್ತ್ರಾವರೋಧಮೆಂಬೆರಡು ಮಂತ್ರಗಳಂ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದೆನೆಂದಡವರ್ ನಾಮತ್ತೆದವಂ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿಗೆ ಸಹಾಯರಿಲ್ಲದೆ ತೀರದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿತಿರ್ದೆನೆಂದಡವರ್ ನಾಮತ್ತೆ ಸಹಾಯರೆಂದು ಪೇಟ್ಟೊಡಮಂತೆಯ್ವೆನೆಂದು ನಾಳೆ ಚವುದಿವಸಮಾ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸುಹೊಳ್ಳಿತ್ತೆಂದು ಗಂಧಪುಷ್ಪದೀಪಧೂಪಂ ಚರುಕಾದ್ಯಕ್ಷತಾದಿ ಸಾಧನೋಪ ಪೊಱಲಂ ಪೊಱಮಟ್ಟ ಪರೆತವನಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ತನಗಂ ತನ್ನೊಡನೆಯರ್ಗಂ ಸಕಳಿಯನಿಟ್ಟು ಶಂಕಿಸದೆ ಬನ್ನಿಮೆಂದು ಶ್ಮಶಾನಭೂಮಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೆಣದ ಮೇಗಿರ್ದುರೆವ ಕೊಳ್ಳಿಯಂ ಕೊಂಡು ಕುಣಿವ ಮರಳ ಕಯ್ಯ ಕೊಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳಗಿನೊಳು ್ ನೋಡುತ್ತಂ ಪೋಪಾಗಳ್

ಕಂ॥ ಉರಿಯುಯ್ಯಲ ದೂಪೆಯ ಸ
ತ್ತರ ಕರುಳ್ಗಳನವರ ತಲೆಯ ತೋರಣದಿಂದಂ
ಕರಮಾಸುರದಿರ್ಪಾಲ ಿ[ದ]ಿ
ಮರದಿಂ ಭರದಿಂದ ಮಾಟ್ಪಿ ಬಿ[ಳ್ಳಿನ]ಿಸರದಿಂ ೧೧

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ಗುಡುಗಟ್ಟಿದೆ ಸೀರೆಯಂತೆ ದಕ್ಕುಂಡುಗೆ ವಂದರುಂ ಮೆಚ್ಚುಕಯ್ವರಂತೆ ತೂಗುವ ತೂಗುಂಡುಗ ಿ[ಳುಮನ]ಿಱಿಸಿ ಕಾಣದೆ ಬಂದು ನುಡಿವರಂತೆ ಕಂಡವಿಲ್ಲೆಂದು ಮಱುಗುವರಿಂ ಮುಳಿದಿರ್ದರ್ಗಂ ತಿಳಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪೋಪಂತೆ ಕಾಲಂ ಪಿಡಿದು ಪೋಪ ರಕ್ಕಸರಿಂ ಪತ್ತಿದಂತೆ ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ಪೋಪರಗೊಟ್ಟಿಂಗರಿಂ ರಕ್ಕೆಯಿಡುವಂತೆ ತಲೆಯುಂ ಪಿಡಿದಿಪ್ಪ ಭೇತಾಳರಿಂ ಕುಪ್ಪಸಮಂ ಪೋಲ್ವರಂತೆ ಕಯ್ಯುಮೆಯ್ಯುಮನರಿವ ಶಾಕಿನಿಯರಿಂ ಬಟ್ಟೆವೋಪರ್ ಪಸಿದೆಳೆಗೆಯ್ಯಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಪೊಟ್ಟೆಯನುರ್ಚಿ ತಿಂಬ ಪೇನಿಗಳುಂದೊಡ....... ರಕ್ಷಸರಿಂ ಕೊಂಡಿಕ್ಕುವ ಶಬರನಂತೆ ನೆತ್ತರಂ ಪೇರ್ವ ಪಿಶಾಚಂಗಳಿಂದಗುರ್ವಾಗಿರೆ

ಕಂ॥ ಕುಣಿದಾಡುವ ಪುಲ್ಮರುಳಿಂ
ತಣಿದಾಡುತಮಿಪ್ಪ ರಕ್ಕಸರ್ಕಳಿನಾಟಂ
ದಣಿಯರಮಾಡುವ ಶಾಕಿನಿ
ಗಣದಿಂ ಸುಳಿಸುಳಿದು ಬೇವ ಪೆಣದಿಂ ನೆಣದಿಂ ೧೨

ಪೋರ್ವ ನಿಶಾಚರರಿಂದೊಡ
ನಾರ್ವ ಪಿಶಾಚಿನಿಯರಿಂ ಕರಂ ಪಸಿದೆಲ್ವಂ
ಕಾ [ರ್ವ] ಮರುಳ್ಗಳಿನೊಯ್ಯನೆ
ಸಾರ್ವ ಮಹಾಭೂತನಿಕರದಿಂದತಿ ರೌದ್ರಂ ೧೩

ನೊಕ್ಕ ಕರಳ್ಗಳಿನೊಡನೊಳ
ಪೊಕ್ಕ ಕಮಿಲ್ಗಣಗುಷಿನಿಂ ಕೆಂಡು ಯಿಂ
ದಕ್ಕುಳಿಸಿದ ಬಸುಱಿಂ ಕರ
[ಮಕ್ಕಿಱು] ಪಿದ ಮರುಳನವರ ಕಯ್ಗಳ ಕರುಳಂ ೧೪
ಅಲವಲಿಸಿ ಮಸಗಿ ಪರಿಪರಿ
ದಲಸದೆ ತಿರಿದೆಱಗಿ ಪೆಣನದಂ ತಿಂದು ಕರಂ
ನಲಿನಲಿದು ತನ್ನೊಳುಂ ಪಲಿ
ಮಿಲಿ [ಕಿ ಮಿಲಿಕಿ] ಯೆಂದು ನುಡಿದ ಪೈಶಾಚಕರಿಂ ೧೫

ಕಾಡಿರ್ದಡೆ ಮೊರೆದೆಯ್ದುಂ
ದಾಡುವ ಜೀಗಿಣೆಯರೊಸೆದು ಪೆಣಗಳ ಕರುಳಂ
ತೋಡುವರಿಂದೇಳಿದರಂ
ಕಾಡುವರಿಂ ಬಲಿವಿಧಾ [ನಮಂ] ಬೇಡುವರಿಂ ೧೬

ಉ॥ ಎತ್ತಿದ ಕಯ್ಯ ಕತ್ತಿಗೆ ಭಯಂಗೊಳೆ ಬಿಚ್ಚನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಮಂ
ಸುತ್ತಿದ ಪೆರ್ಗರುಳ್ ತೆಱದಗುಷಿಪ ಬಾ[ಯ್ ಕಡೆ] ದಾಡೆ ಕೂಡೆ ತ
ಳ್ತೊತ್ತಿದ ನೆತ್ತರಷಿಸು ಪಂಡು ಮಾಱು ಗಳಾರುಮಂ ತಗು
ಳ್ದೊತ್ತಲಿ ಬಪ್ಪ ಬತ್ತಲಿ ಮರುಳ್ಗಳ ತಂಡದಿನೇಂ ಮಹೋಗ್ರಮೋ

ವ॥ ಅಂತು ಭಯಂಕರಾಕಾರಮಪ್ಪುದಂ ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂ ನೋಡುತ್ತಂ ತನ್ನೊಡನೆಯವರ್ಗೆ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಾಗಿ ಮಹಾದ್ಭುತ ಶ್ಮಶಾನದ ನಡುವಣ ಪೆರ್ಮೆಳೆಯ ಮೂಡಣ ಕೆಲದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ಸಂಸ್ಕಾರವಿಧಿಯಿಂ ಬೀಯುತ್ತಿರ್ದ ಪೆಣನಂ ಕಂಡು

ಹರಿಣಿ॥

ಅದಱ ಕೆಲದೊಳ್ ಮೂಱುಂ ಕಿಂಡಂಗಳಂ ಸಮೆದಲ್ಲಿ ತ
ಳ್ವಿದಿತ ವಿಧಿಯಿಂ ಹೋಮಂಗೆಯ್ವುತ್ತಮರ್ಚಿಸುವೊಂದುಪಾ
ಯದೊಳೆ ನಯದಿಂ ಬೇಗಂ ಬಿಂದಿರ್ದು ದಿಗ್ವಲಿಗೆಯ್ಯಲಿಂ
ದೊದಱು ಬಲಿಯಂ ಸೂಸುತ್ತಿಂತೆಗುಮಾತ್ಮಸಖಾಯರಂ ೧೭

ವ॥ ಆನೊರ್ವನಿಲಿರ್ದು ಮಂತ್ರಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಪ್ಪೆಂ ನೀವೆಲ್ಲ[ಂ] ಮೂಡಣ ದೆಸೆಯೊಳಱು ವತ್ತನಾಱು ಕ್ಹಿಡೆಯಂತರದೊಳ್ ನಿಲ್ಲಿಮೆಂದವರಂ ನಿಲಿಸಿ ತಾಂ ಮಂತ್ರಮನೋದುತ್ತಂ ದಿಗ್ಬಲಿಧಾನಂಗೆಯ್ವಂತೆ ಬಳಸಿಯುಂ ಬರುತ್ತಂ ಮತ್ತೊಂದರೆವೆಂದ ಪೆಣನಂ ತೆಗೆದು ತಂದಾ ಸೆ [ದ] ಗೆಯೊಳವರಂ ಕಾಣದಂತಿಕ್ಕೆಯ [ವರ್] ಕಾಣ್ಬಲ್ಲಿಯೊಂದು ಪೆಣನಂ ತೆಗೆದು ಪೊಱಗಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತಂ ಪಲವುಂ ಪಱಿಗಳನಲ್ಲಿಯೊಟ್ಟ ದೊಡದಱುರುಯುಂ ಪೊಗೆಯುಂ ತಳ್ತು ನೆಗೆವಾಗಳ್ ವಸುದೇವನದಱಿ.... ತೊಟಾವರಣಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಕಳೆದುರಿವೆ ಸೆ[ದಗೆ]ಯೊಳ್ಳಿಕ್ಕಿ ಸುರಿಗೆಯಂ ಕೆಲದೊಳೊಂದು ಮರದಡಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಸಖಾಯರ್ ಕೇಳೆ ಪಿರಿಯ ಸರದೊಳಿಂತೆಂದಂ

ಕಂ॥ ಅಱಿಯದೆ ನುಡಿವರ ಮಾತಿಂ
ಸೆಱಿಗೆಯ್ದಂ ಭೂಪನೆಂದು ವಸುದೇವಂ ಬೇ
ಸಱಿನೊಳ್ ಬಂದೀಯೆಡೆಯೊಳ್
ಸಱಿಸಂದಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶ಼ದಿಂದ ಮಡಿದಂ ೧೯

ವ॥ ಎಂಬುದನೆನ್ನಿಮೆಂದು ಬೇಗಮರ್ವಗಲ್ಲಿ ಪಾಯ್ದಂತಾಗೆ ನೆಗೆದುರಿಯ ಮೊಡಱು ಹಿಳ್ ಲಂಘಿಸಿ ಮಳೆಯ ಮಱಿಯನೆ ಪರಿದತ್ತಣದೊಂದು ಮರನನೇಱಿರ್ದ ನಾಗಳಾ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತ್ತೆ ಪರಿದತ್ತಣದೊಂದು ಹ ಹಾ ನಾಥಾ ಹ ಹಾ ಇನ್ನೆಮಗಾರ್ ಶ಼ರಣೆನುತ್ತಂ ಪರಿತಂದು ಕೆಲದೊಳೆಳೆದಿಕ್ಕಿದ ಪೆಣನುಮಾನಾತಂ ಪಾಯ್ದಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರ್ದ ಪೊಱ ಲ್ಲಿಂದು ಸಮುದ್ರವುಜಯ ಮಹಾರಾಜನಂ ಕಂಡು ದೇವಾಬಿನ್ನಪಮೆಂದು

ಚಂ॥ ಪುರದವರೆನ್ನ ರೂಪುಮನೆ ಕಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸದತ್ಮಶ಼ೌಚಮಂ
ನರಪತಿಗೆಯ್ದೆ [ಪೇಟಲವನಿಂ ವನದೊಳ್ ಸೆಱಿಗೆಯ್ದು ನಾ]ನುಮಾ
ಪರಿಭವದೊ [ಳ್ ಮುಟುಂಗಿ ನಮೆವಂದಕ್ಕೆ ಸಾವುದೆ]ನುತ್ತುಪಯಮಂ
ಧರಿಯಿಸಿ ಕಿಚ್ಚುವೊಕ್ಕು ಮಡಿದಂ ವಸುದೇವಕುಮಾರನೆಂಬುದುಂ
೨೦

ಕಂ॥ ಎಂತೆಂತೋ ವಸುದೇವಂ
ಭ್ರಾಂತಿಲ್ಲದೆ ಕಿಚ್ಚುವೊಕ್ಕನೇ ಪೇಟು ಪೇಟಿಂ
ದಂತೆ ನೃಪಂ ಮೂರ್ಛಿಸಿ [ಮರದಂತವ ಧ]
ರಣಿಯೊಳು ಬೀಟಿ ಪರಿಜನಮೆಲ್ಲಂ
೨೧

ವ॥ ಪರಿತಂದು ಶೀತಳಕ್ರಿಯೆಯಿನೆಱ್ಚಱಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು ಷಿಪ್ರಳಾ ಪಂಗೆಯ್ದು

ಕಂ॥ ಹ ತಾ ಾ ಮನದನಾಕಾರಾ
ಹ ತಾ ಾ ಗುಣಗಣದುಶೇಷ ಭೂಷಣಭಾರಾ
ಹ ತಾ ಾ ಕೂರ್ತೆನ್ನ ನುಜಾ
ಹ ತಾ ಾ ನೀಂ ಸಾಯೆ ಕೆಟ್ಟೆನನುಪಮತೇಜಾ ೨೨

ಉ॥ ಹಾ ವಸುದೇವ ನಿನ್ನ ನಚಿರದಿನಾಂ ಸೆಱುಯಿಟ್ಟೆನೆಂಬುದಂ
ಭಾ ಷಿಸಿ ಕೇಟ್ಟನಂ ಷಿನಯದಿನ್ನ ಳಮಂ ನೆಗಱ್ದ ಶೌಚಸ
ದ್ಭಾವಮನಣ್ಣನಂ ನಯದಿನಂಜಿಪೆನನ್ನೆ ದೆ ಮೂರ್ಖವೃತ್ತಿಯೊಳ್
ಕಾವುದೆ ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆಯನೆ ತಿರ್ದಿದೆಯಿಂತಱದೆನ್ನ ನರ್ದಿದೈ ೨೩

ಉ॥ ಏವುದೊ ರಾಜ್ಯ ಷ್ಣೆ ನಗೆ ನಿನ್ನ ಪರೋಕ್ಷದೊಳೆಂತು ಬಾಟ್ವನಿ
ನ್ನ ವುದು ಮೊಹ ೆಮಾವುದು ಸುಖಾಷ ೆಮಾವುದು ಪೆಂಪು ನೆಟ್ಟನಿ
ನಾವನೊ ಕೂರ್ಪನಾವನೆಡರ್ಗಪ್ಪನ ಸಂಭ್ರಮದಣ್ಣ ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಕಾವುದು ತಕ್ಕುದಿಂತುಕಿಡೆ ಸಾವುದು ತಕ್ಕದೆ ಕೂರ್ತು ತಮ್ಮನೇ ೨೪

ವ॥ ಎನುತ್ತಿಂತು ಷಿಕಳನಾಗಿ ನುಡಿವುದುಮನಱುವುದಗಿಡವುದುಮಂ ಕಂಡು ನಂಟರುಂ ಪರಿವಾರಮುಂ ಶೋಕಾಂಗೆಯ್ದು ಬಟಱಯಮರಸನಂ ಸಂತೈಸಿ ಪೇಳ್ದವರಮ್ಮತ್ತೆಮತ್ತೆಯಂ ಬೆಸಗೊಂಡವರಾತನ ಪೊಱಮಟ್ಟುಪಾಯ ಮುಮಂ ಕಿಚ್ಚುವಾಯ್ದು ಸತ್ತಪಾಯಮುಮಂ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಱ್ದಾಗಳ್

ಕಂ॥ ಕಡುದುಃಖದಿನಾತನ ಸ
ತ್ತೆಡೆಯಂ ನೊಡಲ್ಕೆ ಪೋಗಿಬಳಸಿದ ಬಲಿಗೊ
ಟ್ಟೆಡೆಯಂಹ ೋಮಕ್ರಿಯೆಗೆ
ಯ್ದೆಡೆಯೊಳ್ ಮಸುಳಿರ್ದ ಕೆಂಡಮುಂ ಕೊಂಡಮುಮಂ

ವ॥ ಕಂಡಾತನ ಪಾಯ್ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲುಗಳ್ ಮುಂಬೆಂದರೆಗರಿದ ಭೂಪರ ನೆಣಂಗ ಳುವಂ ಚಯದಲ್ಲಿ ಸಾಚ್ಚಿರ್ದ ಸುರಿಗೆಯುಮಂ ಕಂಡು ಸಮುದ್ರ ಷಿಜಯಂ

ಉ॥ ಮತ್ತೆ ಮಹ ೋಗ್ರ ದುಃಖದು ೆನಂ ಕೊಳೆ ಮೂ [ರ್ಛೆಯ] ತಣ್ಣುಗೆಯ್ದೆಡೆ
ಚ್ಚತ್ತನನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆರದೆ ಬಂಧುಗಳೊಯ್ದೆಡಗೊಂಡು ಷಿಂಡವರ್
[ತತ್ರ] ನಿಯೋಗದೊಳ್ [ಷಿಹ ೆಜಾನಳ ದಂ] ದು ಶರೀರನಾಗಿರ್ದನಿ
[ತ್ರತ್ರ] ವಸುದೇವಂ ಮರದ ಪ [ರ್ಣೆ] ಯೊಳಿರ್ದು ಬೆಳ [ರ್ಪ]
ಜಾವ [ದೊಳ್](?)

ವ॥ ಮರದಿಂದ ವಿಳಿದು ನಡೆದೊಂದು ನಾಡಬಟ್ಟೆಯಂ ತಗುಳ್ದು ಪಯಣಂ ಬೋಗಿ ಕುಕ್ಕುಟಗ್ರಾಮವೆಂಬುದನೆಯ್ತಂದಾ ಪುರದ [ಪೊ]ದು ಕುಂಭ [ಕಾಱ]ನ ಶಾಲೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ [ಪ್ಪುದುಮಾ]ಕುಂಭಕಾಱನೆತ್ತಣಿಂ ಬಂದಿರೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಪಿರೆನೆ ವಸುದೇವನಿಂತೆದಂ

ಕಂ॥ ಜಾತಿಯೊಳಾಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂ
ಗೋತನು ವಿಶ್ರಜನೆನಪರಿಮಿ [ತ] ವಿದಿತಂ ಶಾ
ಸ್ತ್ರಾರ್ಥ [ವಿಂ] ಭೂಮಂಡಳ
ಮಂ ತೊಟಲುತಿರ್ಪು [ದಿಂದೆ]ನಗೆ ವಿನೋದಂ ೨೭

ವ॥ ಎಂದಾತನೊಳ್ ನಾಡೆಯುಂ ಪೊತ್ತು ನೆಡಿಯುತಿರ್ಪುದುಮಾ ಕುಂಭಕಾಱ ಪರಿದ ತನಗಿಷ್ಟರಪ್ಪ ಪಾರ್ವರ ಬೋನಮಂ ತರಿಸಿ ಕಮತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮೂಯಱ ಱದುಣಲಿಕ್ಕಿ ಪಥಪರಿಶ್ರಮಮಂ ಕ್ಷುಧಾಪರಿಶ್ರಮಮುನಱಸಿರ್ಪಿನಮಾ ಪೊಱ ಗ್ಗಿ ಸೂರ್ಯಪುರದಿಂ ಬಂದೆನಲ್ಲಿ ವಸುದೇವಂ ತಮ್ಮ ಪಿರಿಯಣ್ಣಂ ಸಮುದ್ರ ವಿಜಯಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಮುಳಿದಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಂಗೆಯ್ದನೆಂಬ ಮಾತಂ ಪೇಱ ಕೇಳ್ದು ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ದೇಶಾತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿಂತಮಾಯ್ತೆಂದು ಇರುಳಲ್ಲಿಯೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಬೆಳಗಪ್ಪುದು [೦] ಪಯಣಂಬೋಗಿ ನಾಡುಮಂ ಪಳ್ಳುಮುಮಂ ಕೊಳ್ಳುಮುಮಂ ಕೆಱೆಗಳುಮಂ ತೊಱೆಗಳುಮಂ ಕಳಿದುಬಂದು ವಿಜಯಖೆಡಮೆಬ ಪೊೞಲನೆಯ್ದೆವಂದದಱ ಪೊಱವೊೞಲ್

ಚಂ॥ ತಳಿರ್ಗಳಹ ಸಿಂಚಲಿಂಬು ನಯದಿಂ ವಿಳಿರ್ದೊಪ್ಪುವ ಕೊಂಬು ಸುತ್ತಲಂ
ಗಿಳಿಗಳ ಪಿಂಡು ಮರ್ಕಟ ಚಯಂಗಳ ತೊಂಡಮುದಾತ್ತಚಿತ್ರಮ
ಪ್ಪಳಿಗಳ ಗಾವರಂ ಸ್ಮರನ ಡಾಮರ ವಿಂತತಿಶೋಭೆಯಿಂ ಮನಂ
ಗೊಳಿಸುವುದೊಂದು ನಂದನಮತ್ಯಭಿನಂದನಮಂ ಮನೋಜ್ಞಮಂ
೨೮

ವ॥ ಕಂಡಾ ಬನದ ಸಮೂಪಸ್ಥಮಪ್ಪಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷದ ಮೊದಲೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಾಗಳ್ ವನಪಾಲಕನುಂ ನಂದನಕನುಮೆಂಬ [ಘ]ಟ್ಟಿವಳ್ಳನುಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಸುದೇವನಂ ಕಂಡು ನೀಮಾರ್ಗೆಲ್ಲಿಂ ಬಂದಿರೆತ್ತಪೋದಪಿರೆನೆ ಕುಕ್ಕುಟಗ್ರಾಮದಿಂ ಬಂದೆ ವಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯಖೇಡಪುರದೊಳಧ್ಯಯನಾರ್ಥದಿಂದೋದಲ್ ಬಂದೆವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ದನ್ನೆ ಗಮುತ್ತಲುತ್ತರ ದಿಗ್ಭಾಗದೊಳ್ ಧ್ವಜತೋರಣ ಮಾಳಾಳಂಕೃತ ವಿಶಾಳಮಪ್ಪ ಮಂಡಪಮಂ ಕಂಡಿದೇಕಾರಣ ವಿದಾವುದೆಂದು ಬೆಸಗೊಡಡೀ ಪೊೞಲ ನಾಳ್ವ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬರಸನ ಮಕ್ಕಳ್ ವಿಜಯೆಯುಂ ಜಯಸೇನೆಯುಮೆಂಬರ್ ಶ್ರೀಗಂ ಸರಸ್ವತಿಗಂ ರೂಪು ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂ ವಿಗಿಲಿಂತಪ್ಪ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಾಕೆ ಗೀತಪ್ರವೀಣೆ ಕಿಱಿಯಾಕೆ ನಾಟ್ಯವಿದಗ್ಧೆಯರಂತಿರ್ಪರುಂ ತಮ್ಮನೀ ಸ್ವಯಂಬರದೊಳ್ ಜಿತಶತ್ರುಮಹಾರಜನುಮಂ ಸಭೆಯುವಂ ತಮ್ಮುಮನೀ ಗೀತನಾಟ್ಯದಿಂ ಗೆಲ್ವಂಗಲ್ಲದೆ ಪೆಂಡಿರಾಗ್ವೆಂದಿರ್ದೊಡವರಮ್ಮನುವಾಕೆಗಳ ವಿದ್ಯಾಬಮಮಂ ನಚ್ಚಿ

ಕಂ॥ ಎನ್ನ ಕುಮಾರಿಯರಂ ವಾ
ಗ್ಗಸ್ನಿ ದಿರೂಪೆಯರ ನಾಟ್ಯ ಗೀತ ವಿದಗ್ಧವ್ಯಾಳೆಯರಂ
ಸುಲಲಿತ ವಿದ್ಯಾನಿಪುಣೆಕೆಯಿಂ

ಗೆಲ್ವಂಗಲ್ಲದೀಯೆನೆಂದತಿ ಮುದದಿಂದಂ (?) ೨೯

ವll ಎಂದಿಂತು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಸ್ವಯಂಬರಮಂ ಶಾಲೆಯೆಂದೊಡೆ ಚೋದ್ಯಮೆಂದುಸಿರದಿರೆ ವನಪಾಲನು ಮನೆಗಿಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಸ್ನಾನಾನ್ನಪಾನದಿಂ ತಣಿಸಿಪ್ಪುದು ಮಲ್ಲಿ ಪೂಗಟ್ಟುವರಂ ಕಂಡು ತಾನುಮವರ ಕೆದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೂಲಿನಗ್ರ ಗ್ರಂಥಿಮ [ವೇಡಿಮ]ವೇಧಿಮ ಸಂಪೂರಿ [ಮ ಸಂಘಾಯಿಮ]ಮೆಂಬಯ್ದುಂ ತೆಱದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಂ ಸಮೆದಾಗಳ್ ಮಾಲೆಗಾಱರ ಕೂಸುಗಳ್ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಪುಷ್ಪದ ಬಂಧದೊಳ್ಪು ಮನಾ ಕುಮಾರನೊಳ್ಪುಮಂ ನಮ್ಮರಸರ ಮಕ್ಕಳ್ಗೆ ತೋರ್ಪಮೆಂದು ಮೇಳಂಗೊಂಡಾತನನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ವಿಜಯೆಗಂ ಜಯಸೇನೆಗಂ ತೋಱಿದಾಗಳ್

ಕಂll ಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳೊಳ್ಪಂ
ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರೋಪಮ ಕುಮಾರನಾಕೃತಿಯೊ [ಳ್ಪಂ]
ಕುಸುಮಾಮೋದರಂಗಳ್ ಮಾಡಿಯೆ
ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರೇಕ್ಷಣೆಯರೆರ್ದೆಯನುರ್ಚಿಸುತಿರ್ದುಂ ೩೦

ವll ಅಂತವರ್ ತಂದ ಕುಸುಮಾಮಾಲೆಯುಮಂ ಕುಮಾರನಾಕಾರಮುಂ ಮನಂಗೊಳೆ ಪೇೞುವನಾರ್ ಮಗನಂತಾಗಿರ್ಕುಮೆಂದು ಮಾನದೊಳೆ ಬಗೆದಿತಂಗಂ ನಿಮಗಂ ನಾಮೆಲ್ಲ ವಿರ್ದು ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಪ್ಪಮನ್ನೆಗಂ ಪೋಗಲೀಯದಿರಿಮೆಂದು ತಮ್ಮಸ್ವಯಂಬರದ ದೆವಸಮನೆ ಪಾರುತಿರ್ದರನ್ನೆಗಮಾಗಳ್ ಗೋಸನೆಮಿಡಿ [ಯಱ]ಗಳ್ ಪೊೞಲಿಂ ಕೈಗೆಯ್ದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಗಳಿಂ ಬಂದು ತಂತಮ್ಮ ಚೌಪಳಿಕೆಗಳ ಮೆಲ ಲಿಲೆಯಿಂ ದಿರ್ದರಿರ್ಪಿಮಾ ಕುಮಾರಿಯರಂ ಕಯ್ಗೆಯ್ದು ಸ್ವಯಂಬರಶಾಲೆಯಂ ಪುಕ್ಕುಚಿತ ಸ್ಥಾನದೊಳಿರ್ದರಿತ್ತ ವಸುದೇವಂ ಕುಸುಮಸಾಯಕಸಹಾಯನಾಗಿ ಬಂದು ಪಲರುಂ ರಾಜಕುಮಾರರ ನಡುವಿರ್ದನಾಗಳ್ ವಿಜಯರಂಗದ ನಡುವೆ ವೀಣೆಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರೆ ಜಯಸೇನೆ ಜವನಿಕೆಯೊಳಿರೆ ರಂಗೋಪಕಂಠ[ವ]ಬಳಸಿಯುಂ ವಿಲಾಸಿನೀಜನ ಮಿರೆ ನಾಟ್ಯಗೀತಕಳಾ ಕಶಲರೆಲ್ಲಮರಸನ ಕೆಲದೊಳಿರೆ ಪಲವುಂ ದೇಶಾಧಿಶಕುಮಾರರ ನಡುವಣಿಂ ವಸುದೇವಕುಮಾರಂ

ಕಂll ಉಪಮಾತೀತಂ ವಿದ್ಯಾ
ನಿಪುನತೆ ರೂಪಿ [ದುಮಭಿನವ ಜವ್ವನ ಮಿಂದೀ]
ನೃಪಕನ್ನೆ ಯರ್ಗಮದಱುಂ
[ದು]ಪಮಾನಂ ಪೊರ್ದೆ ಗೆಲ್ವೆನೆಂದವಯವದಿಂ ೩೧

ವll ಬಂದು ಪಾದಪ ನಂದರ್ಕಳುಂ ತನೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ರಂಗಮಂ ಪುಗೆ ಕುಮಾರನ ಭದ್ರಾಕಾರಮುಮಂ ತೇಜಮುಮಂ ಕಂಡು ಭದ್ರಾಸನಮನಿಕ್ಕೆ ವಿಲಾಸದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಾಗಳ್ ವಿಜಯವೀಣೆಯಂ ಕೊಂಡು ಮೇಲಮಂ [ಮು]ರಿದು ತಂತ್ರಿಯಂ ಬಿಗಿಬಾಜಿಸಿದೊಡಾ ಸಭಾಸಾದರಾರಾನುಮಾಕೆಯನೀ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಗೆಲ್ವನ್ನನೊಳನಪ್ಪಡೆ ಬಪ್ಪುದೆನೆ ವಸುದೇವಂ ನಾವಿನಿಸಾನುಮೆಮ್ಮ ಗೀತಕಳಾಭ್ಯಾಸಮಂ ತೋರ್ಪೆಮೆಂದು ವಿಜಯಿಯ ಮನಮನಿರ್ಕ್ಕುಳಿಗೊಳ್ವತಾಕೆಯ ಕೈಯೊಳಿರ್ದ ವೀಣೆಯಂ ಕೊಂಡು ಮುನ್ನಂ ಸರಸ್ವತಿ ಗ್ರಾಮ ಶ್ರುತಿ ಮೂರ್ಚನೆ ಆನನಂ ಸ್ಥಾನ ವೃತ್ತಿ ಶುಷ್ಕ ಸಾಧಾರಣ ಕಾತಿ ವರ್ಣ ಅಳಂಕರಾಂ ಎಂಬೀ

ದ್ವಾದಶ ಷಿಧಮಪ್ಪ ಸ್ವರಗತದೊಳಂ ನಮಾಖ್ಯಾತ ಉಪಸರ್ಗ ನಿಪಾತ ತದ್ಧಿತ ಸಮಾಸ ಕೃತ್ಯೋಪೇತ ವ್ಯಾಕರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತಾದಿ ಪರಿಕಲ್ಪಿತ ಷಿಧಾನಕ್ರಮ ಷಿರುದ್ಧಮಪ್ಪ ಪದಗತದೊಳಂ ಚಹ ಸಲಮಪ್ಪುದಂ ಮೀಣಾಶ ರೀರಮೆಂಬೆರಡ ಊಳಂ ತೋಱ

ಚಂ॥ ಶ್ರುತಿ ಪವಾಣಾಗೆ ನುಣ್ಣುವಡೆದಿಂಪೊದವುತ್ತಿರೆ ತೀ ವಿ ನಿಂದಳಂ
ಕೃತಕರಮೊಪ್ಪೆ ಕೋಮಳಿಕೆ [ತಳ್ತಿಸೆ] ದೊಂದಿರೆ ನಾಡೆಯುಂ ಪ್ರಸ
ನ್ನ ತಿ ಕರರಾಗಮಾಗೆ ಸಭೆ ಬೆಕ್ಕಸಮಾಗೆ ಮನೋಜಜಾಣ ಸಂ
ಹ ತಿಯವೊಱ ಾಗೆ ಕನ್ನೆ ಯನುರುಳ್ತರೆ ಕೊಂಡುದು ಗೀತನಿಸ್ವನಂ

೩೨

ವ॥ ಆತನುಂ ಪ್ರಾಶ್ನಿ ಕರಾಗಿರ್ದ ಷಿಶ್ವಾವಸು ತುಂಬರ ನಾರದರ್ಕಳನ್ನ ರುಪ್ಪ ಗಂಧರ್ವನಿಪುಣಾ ಚಾರ್ಯರೆಲ್ಲಮೊಂದೆ ಸರದೊಳ್ ಪೊಗಳೆ ಕನ್ನೆ ತನ್ನ ಪರಿಚಾರಕಿಯ ಕೈಯೊಳಿರ್ದ ಕುಸುಮಮಾಱ ಯಂ ಕೊಂಡು ವಸುದೇವನ ಕೊರಳೊಳಿಕ್ಕಿದಾಗಳೊಸಗೆವಱ ಪೊಯ್ದುವಲ್ಲಿಂಬಱಯಂ ಜಯಸೇನೆ ರಂಗಮಂಬೊಕ್ಕು ಚಲ್ಲಣಮಂ ತುಡುವುದು ಮಾಕೆಯಂ ಗೆಲ್ವರೊಳರಪ್ಪೊಡೆ ಬನ್ನಿ ವೆಂಬುದುಮದುವನಾಂ ನೋೞ್ಪೆನೆಂದ ಕುಮಾರಂಗೆ ಮೇಳ ಸಮನಿಂಬುಮಾಡಿ ನಟ್ಟ ಷಿರ್ವರುವಂಗರುಂ ನಾಣರುಂ ಶ್ರುತ್ಯಾವಧಾರಣೋಪೇತ ರಾಗಿರ್ದರುವ..... ಕ್ರಮಾಪೇಕ್ಷೆಯೊಳೊಂದು ದೆಸೆಯಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಮತ್ತಮನೇಕಾ ತೋದ್ಯವಾದ್ಯಕಾಱರುಮೋಸರಿಸಿರ್ದು ಸಮಹ ಸ್ತಮಂ ಪಿಡಿದು ಪಾತ್ರಮಂ ಬರವೇಳೆ ಜವನಿಕೆಯಂ ತೆ [ಗೆಯಱ]

ಕಂ॥ ಸದಭಿನು [ತಾನಾಟ್ಯ] ಷಿದ್ಯಾ
ಮದಸ್ವರಪ್ಪವರನಿಂತಡಂಗೊತ್ತುವೆನೆಂ
ಬುದನೊಸೆದಭಿನಯಿಪಂತೊ
ತ್ತಿದ ಬಾರಸಮೊ [ಪ್ಪೆ] ರಂಗಮಂ ಪುಗುತಂದಳ್

ವ॥ ಅಂತು ಜಯಸ್ನೆ ರಂಗಮಬೊಕ್ಕು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗೆಯ್ದು ಅಷ್ಟಾಧಿಕ ಮಿ[ಶ್ರ]ತ್ಯುತ್ತರ ಶತಸಂಖ್ಯಾತ ಹ ಸ್ತಕ್ರಿಯಾನುಗತಮಾಗಂಗುಲಿ ಷಿಾಸಭಿನಯ ಪೊರ್ವಕಂ ತ್ರಿಪತಾಕೋರ್ದ್ವಮುಖಾ [ದ್ಯರ್ಧ] ಯಮಕಾದಿ ನೃತ್ಯದೊಳಾವುದನಾಡಿ ತೋರ್ಪೆನೆನೆ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚುವುದನಾಡೆಂಬುದುವಾಗಳುತ್ಕ್ಷೇಪಣಾಕುಂಚನ ಪ್ರಸಾರಣ ಮನೋಭ್ರಮಣ ಜಾವನ ಸ್ಯಂದನ ನಮನೋನ್ನ ವನ ಸ್ಥಿತಾಚಳಿತ ಪ್ರಚಳಿತ ಕ್ರಾಂತಾ ಷಕ್ರಾಂತ ಕ್ಷಿ [ಪ್ತ] ಕಕ್ರಿಯಾ ಷಿ ೕಷಮಾಗೆ ಪತಾಕಾ ತ್ರಿಪತಾಕಾ ಕ [ರ್ತರೀ] ಮುಖ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಕಳಾ ಶಸಕತುಂಡಾದಿ ಸಮಾಸದ ಭಿನಯಪ್ರಯೋಗ ಸುಭಗಮಾಗೆ ನಾಟ್ಯಾಂಗೆಮೆಲ್ಲಮಂ ತೋಱದಾಗಳ್ ಸಭಾಸದರಂಗುಲಿಸ್ಫೋಟನಪೂರ್ವಕಮದ್ಭುತ ಕುತೂಹ ಳಮನೊಹ ರರಾಗಿರ್ದಿದೇಂ ಚೋದ್ಯಮೆನುತ್ತಂ

ಚಂ॥ ಈಗಳ್ ಮಾನಸರಾರೊ ನರ್ತನಕಳಾಸಮ್ಯಕ್ಸಮಾಧಾನಸಂ
ಯೋಗಭ್ರಾಜಿತರಿನ್ನ ರಿದು ಪಲರುಂ ನಾಟ್ಯಾಂಗಮಂ ಬಲ್ಲರಿ

ದರ್ಾ ಿ[ಗಳು ್ ನ]ೆರ್ತಿಸೆ ಕನ್ನೆ ಸೋಲ್ದು ನಯದಿಂ ಿ[ತಾನಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ]ಿ

ಸ

ದ್ಭೋಗಕ್ಕೀತನೆ ತಕ್ಕನೆಂದು ಕೊರಳೊಳ್ ತಂದಿಕ್ಕಿದಳ್ ಮಾಲು ೆಯಂ

೩೪

ವ॥ ಅಂತಿರ್ವರುಮನೊಂದೆ ರಂಗದೊಳ್ ಗೆಲ್ದ ವಸುದೇವನಂ ಜಿತುಶ್ತ್ರು ಮಹಾರಾಜಂ ತನ್ನರುಮನೆ ಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಶುಭಲಗ್ನದೊಳ್ ಮಹಾವಿಭೂತಿ ಯಿನಿರ್ವರ್ ಕನ್ನೆಯರುಮನೆರಡುಂ ಕೆಲದೊಳಮೊಂದು ಪಸೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಪ್ರಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ದು ತನ್ನ ರ್ದರಾಜ್ಯಮಂ ಬಳುವಳಿಗೊಟ್ಟು ಪರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿದೊಡಂತಾವರೊಳ್ ಕೂಡಿ ಪಲದಿವಸವಿರ್ದನಂತಿರ್ಪಿನ ವಿಜಯಿಗೆ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಮಗನಂ ಪೆತ್ತಾಗಳಾತಂಗೆ ಕ್ರೂರನೆಂಬ ಪೆಸರನಿಟ್ಟನೂನೋತ್ಸಾಹದಿನಿರೆ ವಿಜಯಿಯೊಂದು ದೆವಸ ಮೇಕಾಂತದೊಳಿಂತೆಂದಳ್

ಇನ್ನಪ್ಪುದು ಪತಿ ಪೇಳು ್

ನಿನ್ನ ದಂ ವಿಪ್ರನಂದಮಲ್ತನಮವನೀ

ಶೋನ್ನತವಂಶಜನಂದವಿ

ದಂ ನೆಟ್ಟನೆ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಟುಮೆನಗೆನೆ ಪೇಟ್ದುಂ ೩೫

ವ॥ ಆಂ ಕಿಱಯಂದಿತೊಟ್ಟು ರಾಜಪುತ್ರರ ಸಂಗತ್ಯದೆ ಬೆಳದೆನಪ್ಪುದಱಂ ರಾಜಕುಮಾರಾಕಾ ರನಾಗಿರ್ಪೆಮೆಂದಳೀಕವ್ಯಾಜದಿಂ ನಂಬಿಸಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದ ದೊಳ್ ಪಲವುಕಾಲವಿರೆಯಿರೆ

ಕಂ॥ ಇಂತು ವಸುದೇವನನುಪಮ

ಕಾಂತೆಯರೊಡನಿರ್ದು ಕೆಲವು ದಿವಸದಿನಾನೇ

ಕಿಂತೀ ಪೆಂಡಿರ ಮಾ ಿ[ನಾ

ಗಿಂತಿರ್ಪೆನೊ]ಿಹೀನಾಪುರುಷರಿರವಿನ ತಿಱದಿಂ ೩೬

ಮ॥ ಪುರುಷಂಗೊಪ್ಪಿರೆ ತನ್ನ ಬಾಹುಬಲದಿಂದಾದೊಂದು ಕಾಲ್ಬೀಸಮುಂ

ದೊರೆ ಚಿಃ ಪುಷಿನ ಸನ್ನೆಯಿಂ ಜವಯವಂಗೆಯ್ದೊಳ್ಪುಗೆಟ್ಟಿತ್ತು ಸಾ

ಗರ ಪರ್ಯಂತ ಮಹಾಧರಿತ್ರಿ ದೊರೆಯೇ ವಿಕ್ರಾಂತಮಂ ಕುಂದಿಸಿ

ಟ್ಟರವಿದೇನೆಸೆಗುಂ ಪರೋಪಹಿತಮಪ್ಪೌದಾರ್ಯಮುಂ ಶೌರ್ಯಮುಂ ೩೭

ವ॥ ಎಂದು ಬಗೆದೆನಗುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯದಳವುಮಂ ದೋರ್ವಲದಗುರ್ವುಮನೇಕಾಕಿಯಾಗಿ ತೋಱಿಪ್ಡಡಲ್ಲದಲೀಯಲ್ ಬಾರದೆಂದು ಪೋಗಲು ್ ಬಗೆದಿರ್ವರ ಪೆಂಡಿರುಮನ ಱಯಲೀಯದೆ ನಿಮಗಮೋಘಂ ಬಟಱಯನಟ್ಟುವೆನೆಂದು ತನ್ನ ಸೆಜ್ಜೆಮನೆಯ ನಾಗ ವೇದಿಕೆಯೊಳ್ ಕಾಣಲಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಬರದು ಪೋಗಲಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟೋರ್ವನೆ ಪಯಣಂ ಬೋಗಿ ನಾಡೆಯಂತರಮಂ ಪೋಪುದುಂ ಬೆಳಗಪ್ಪಾಗಳ್

ಉ॥ ಪೂಗಳೊಳೆಲ್ದು ಕೆಂದಳಿರ್ಗಳೆಚ್ಚಱ ಪಂಕರುಹೋತ್ಕರಂ ಕರಂ

ರಾಗದಿನಾಗಳುಳ್ಳಲರೆ ಮನ್ಮಥತಾಪದ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ ಸಂ

ಯೋಗುವಿಮೋಹದೊಂದೊಸೆದು ಬೀಗೆ ದಿಗಂತರದೊಳ ತಮೋಮಯಂ

ಿ[ಪೋಗಿ] ಿಪಳಚ್ಚನಾಗೆ ರವಿ ಬಂದುದಯಾದ್ರಿಯೊಳೆಪ್ಪಿ ತೋಱಿದಂ

೩೮

ವ॥ ಅಂತು ನೇಸಱ್ ಮೂಡಿದಾಗಳೊಂದು ಮಹಾರಣ್ಯಮನೆಯ್ದಿ ನೀಟ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮಹ ಿಶ್ವರಾಲಯದಂತೆ ಗೊರವು ಮನೆಗಳಂತೆ ಕೇರು ಬಿತ್ತುವ ಕೆಯ್ಗಳಂತಾರು ಅಳಿಮಾನಸನ ಬಗೆಯಂತೆ ಬಿಲ್ಲು ತಣೆಯುಂಡನಂತೆ ತೇಗು ಬಟ್ಟಿಡುವೆಡೆಯಂತೆ ಬಿಳಿಲು ಹ ಿಱಿಸಿನಂತೆಕ್ಕೆ ಕ ಮ್ಮಿತ್ರರಂತೆ ಬೇಳಂ ಭೂಮಿ ಪರ್ವದಂತೆ ಸೀಗೆ ಪುಟ್ಟಿಯನಳವನಂತೆ ಮೊಳಗೆ ಕುರುಕಲ್ಕಿಕ್ಕುವ ಪಯಣದಂತಿರ್ಪಿೀಡು ನೃತ್ಯದಂತೆ ತಾಳ ಚಿಂತೆಸದೆ ಪೇಜ್ದಿಯೊಳ್ ಕರೆವರಂತೆ ಬನ್ನಿ ಒಅಕ್ಕಲುದುಡಿಗೆಯಂತೆ ತಾಳಿ ಕೂರಿಗೆ ಮೆನಿತಾನುಂ ತೆಱದ ಮರದುಱುಗಲ್ಗಳೊಳಗೆ ಸುಱುವ ಕರುಮಾಡದಂತೆ ಮತ್ತವಾರಣಂ ನೇ ಮಿ ಚರಿತಪ್ರದಾನಪುರುಷನಂತೆ ಹ ಿರಿ ವೃಕ್ಷಜಾತಿಯಂತೆ ಕಡವು ಸೂಳೆಯ ಮುಡಿಯಂತೆ ಚವುರಿ ಪ್ರಸಾದದಂತೆ ನಿಕರ ರಾಮರಪಡೆಯಂತೆ ಕಪಿ ಕಾರ್ಕೋೞಿಯಂತೆ ಪುಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಂತಷ್ಟಾಪದ ಪಲರ್ ನೆರೆದು ಸೆಱ ಮಿಡಿದಂತೆ ಪೆರ್ವಂದಿ ನಾರಾಯಣನ ಬಲ್ಲಂತೆ ಕೈಲಾಸದಂತಷ್ಟಾಪದ ಪಲರ್ ನೆರೆದು ಸೆಱ ಮಿಡಿದಂತೆ ಪೆರ್ವಂದಿ ನಾರಾಯಣನ ಬಲ್ಲಂತೆ ಸಾರಂಗ ಮತ್ತಮಂತೆ ಪಲವು ತೆಱದ ಸಮೂಹದಿಂ ದುರ್ಯೋಧನವಾಡಿಯಂತೆ ಕೀಜಗ ಜಾವಡೋತನಂತೊಱಗಂ ಪಾಱವೆಂಡತಿಯಂತೆ ಪೊಱಸು ಬಡಗಿಯಂತೆ ಮರಕುಟಿಗಂ ಬುದ್ದಿಗೆಟ್ಟಳಂತೆ ಮರಳಿ ಸುಳ್ಳಿವಂದನೆ ರಾ ಮಿಯಂತೆ ಬಱುಳಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಪೊಱಲಂತೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ನಾಲಗೆಗೆಟ್ಟಾಕೆಯಂತೆ ಮೂಗಿ ನೆರನುಳ್ಳಂ ಪ್ರಿಯಂಗೆಯ್ವಂತೆ ಪಂಗಾಗೆ ಮುಳಿದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ನಾಲಗೆಗೆಟ್ಟಾಕೆಯಂತೆ ಮೂಗಿ ನೆರನುಳ್ಳಂ ಪ್ರಿಯಂಗೆಯ್ವಂತೆ ಪಂಗಾಗೆ ಮುಳಿದು ನೋಟ್ಪಿನಂತೆ ಕೆಂಗಣ್ಣ ಜಲಗಾಱನಂತೆ ಮಾಂಗುಲಿ ಬೈಕಂಗೊಂಡೋಲಗಿಸುವನಂತೆ ಕಪ್ಪಡಿ ದ್ರುಪದ ಪುತ್ರನಂತೆ ಶಿಖಂಡಿ ಕೂಸುಗಳ ಕೈಯ ಪಾಸೆಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟುಕ ನೆಂದಿಂತುಮನೇಕ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳಿಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀಮಿದ ಪಟುವಂ ಪೊಲ್ಲಮಾನಸಗೋಷ್ಡಿದ ದಿವ್ಯದಂತೆ ಕಱದು ಪೋಗಲರಿದಪ್ಪುದಱಂ ಮಿ ್ರಮಿಪ ಬಗೆಯಿಂ ಬಪ್ಪೊಂ

ಮಂದಾನಿಲ ರಗಳೆ ॥
ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ಸೊಗಯಿಪ ಮೆಲ್ಲುಲಿಯಿಂ
ಪೊಳೆದಾಡುವ ತೋಯಚರಾವಳಿಯಿಂ
ಮಿಸರಹ ಿದ ಪಸುರ್ತೊಲಗದ ನನೆಯಿಂ
ಪಸು ಿ[ರಿನಿಸಿನಿ] ಿಸಾಡಿದ ಬಲ್ಲ ನೆಯಿಂ
ಬಿ ಿ[ರಿದಿ] ಿರ್ದನೆ ತಾನುಂ ಬಲ್ಮುಗುಳಿಂ
ಬಿರಿಯಲು ಸ್ಪಿಡನೊಡರಿಪ ಬಿರಿಮುಗುಳಿಂ
ದೆಸೆದೊಯ್ಯನೆ ತೆಱಡೆಸೆವುಳ್ಳಲರಿಂ
ಪೊಸಗಂಪಿಂ ಪಸರಿಸುವಲರ್ದಲರಿಂ
ಿ[ದೊ] ಿ ಸೆದೊದ ಮಿವ ಕಂಪಿನ ಮೃದುರಜದಿಂ
ನಲಿದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಸುರಿಪ್ಪಳಿವ್ರಜದಿಂ
ಬಳಸಿರ್ದ ತಮಾಳದ ತಣ್ಣೆ ಱಲಿಂ

ದಳವಲ್ಲದೆ ಕೋಡುವ ನು [ಣ್ಣು] ಟಿಲಿಂ
ಗಭಿಮತನಿಂತು ಮನೊಹ ರ ವನಮಂ
ಪ್ರಭುಕಂಡನಪೂರ್ವ ಸರೋವರಮಂ ೩೯

ಕಂ॥ ಕಂಡಾ ಕೊಳದೊಳ್ಪು ಮನಂ
ಗೊಡಿರೆ ಪುಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪಾದಸುದ್ದಿಯನಾಗಳ್
ದಂಡಿತದಿನೋದಿ ಷಿಸನ
ಖಂಡಿತ ಗುಣನುತ್ತರಾಭಿಮುಖದೊಳ್ ನಿಂದಂ ೪೦

ವ॥ ಅಂತು ಜಿನೇಶ್ವರನಂ ಚತುರ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿಯಾ ನನದೊಳೊಂದಶೋಕವೃಕ್ಷದ ತಣ್ಣೆ ಳ ಸಿಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಪಥಪರಿಶ್ರಮಮಾಱುದಿಂ ಬೞಿಯಂ ಮತ್ತಮಂತೆ ಪಯಣಂಬೋಪನೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ತರಳ॥ ಕರಿಯ ಮೆ[ಯ್ ಸೆರೆಯೆರ್ದ] ಕ್ಕೈ ಮುರಿದಿರ್ದ ಬಯ್ ಕ ಷಿಲಪ್ಪ ಕ
ಣ್ಬೆರ[ಳುಗಳ್] ಮುಱುದಿರ್ದ ಕಱು ಬಳಿ ಮೂಗು ಪುಟ್ಟದ [ಪು] ರ್ಬು ಕೇ
ಸುರಿಯ ಮೂಳೆಯ ಕೆಱು ಮೆಂಬಿವು ತಮೊಳೊಂದಿರೆ ನಾರಕರ್
ನರಕದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬರ್ಪವೊಲು ಾಗೆ ಬರ್ಪ ಕಿರಾತರಂ

೪೧

ವ॥ ಅವರ ಪೆಱಗೆ ತಳಿರ್ಗಳನುಟ್ಟು ನನೆಯೊಳೆಂ ಮುಗುಳೊಳಂ ಗುರುಗುಂಜೆಯೊಳಮೊಡಂಬಡೆ ಮಾಡಿದಾಭರಣಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ನೆಯ್ದಿಲಪೂವನವತಂಸವಿಟ್ಟು ಬೆಡಗೊಡಂಬಡೆ ಪೋಪ ಪುಳಿಂದಿಯರಂ ಕಂಡು

ಮ॥ ಮಿಳಿದೊಪ್ಪಿರ್ದ ಕುರುಳ್ ಪೊದಟ್ಟಿ ಬೆಳರ್ವಾಯ್ಗೆಂದೆಯ್ದೆ ಪ ಷಿರ್ದ ಕಣ್
ನಳಿತೋಳ್ ಪೆಮೊಱು ದೊಡ್ಡಿ ತಪ್ಪ ಜಘನಂ ನುಣ್ಬಂ ಕರಂ ನಣ್ಬುಗೊಂ
ಡೊಳಕೆಯ್ಯುಳ್ದೂ [ಡೆ] ಮಲ್ಲನಪ್ಪಡಿ ಮನಂಗೊಳ್ವೊಂದು ಕೆಯ್ವಂ ಬೆಡಂ
ಗಮರ್ದಿರ್ದೊಪ್ಪಿವರಂ ಮಿಥಾತ್ರನಿವರೊಳ್ ಕೂಡಲ್ಕಿದೇಂ ತಕ್ಕುದೇ (?)

೪೨

ವ॥ ಎನುತಮಂತೆ ಕಿಱುದಂತರಮಂ ಪೋಪಾಗಳ್ ಬೆಟ್ಟುಗಳೊಳೊಗೆದ ಕೋಡುಂಗಲ್ಲ ತಣ್ಪುಮಂ ಕೆಲದೊಳ್ ಪರಿವ ತೊಱೆಯ ಮಣಲ ದೀಂಟೆಗಳ ನುಣ್ಪುಮಂ ಮೇಲಕ್ಕೊಗೆದ ಪೆರ್ಮರಂಗಳ ನೆೞಲ ತಣ್ಪುಮಂ ತಂದಿದೇನತಿಶಯಮೋ ಹಸ್ತಿಸಂಭವನ ಪ್ರದೇಶದಂತೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಂ ಬರ್ಪೊಂ ಕೆಲದೊಳೊಂದು ಗಜಯೂಥಮಂ ಕಂಡು ನೋಡುತ್ತಮಲ್ಲಿಯೊಂದಾನೆಯಿರ್ದವಸ್ಥಾಂತರಮನಱಿದು ತನ್ನೊ ಳಿಂತೆಂದಂ

ಕಂ॥ ಪದ ಷಿಯನಱಿಸಿ ಪಾಱಿ
ಯ್ಸಿದಪುದು ಕರಿ ಪೆಱವನೊಲ್ಲದದು ತಾಂ ಮೃಗಮೇ
ಪದನಱಿಯದಂತೆ ಮೃಗಂ ಪ
[ರಿದು] ದ.ರ್ಗಂಬೊಕ್ಕಡದುವೆ ಪೞು ಷಿಮು ಪೞುವೇ ೪೩

ವ॥ ಎಂದು ತನಗೆಹಾನಿ ನಿಸ್ಸಹಾಯನಪ್ಪುದಱುಂ ತನ್ನೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಬರ್ಪಾಗಳ್ ಮತ್ತೊಂದೆ ಡೆಯೊಳೊಂದು ಭದ್ರಗಜಂ ನಾಡೆ ಗೆಂಟರೊಳಿರ್ದುದದಱುಗ್ರ ಭಾವಮನಱಿದಿಂತೆಂದಂ

ಕಂ॥ ಬಂಧು ಕಳಂಕೋದಯ ವಿಷ
ಯಾಂಧಂ ಕೆಟ್ಟೊರ್ವನಿರ್ದವೊಲ ್ ಜಾತೀಸಂ
ಬಂಧ ವಿದೂರಂ ವಿಚಕಿಳ
ಬಂಧು ಮಹಾಗಂಧ ಸಿಂಧುರಂ ತಾನಕ್ಕುಂ ೪೪

ವ॥ ಎಂದು ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಪೋಪನೊಂದಾನೆ ನಡೆಯಲಱುಯದೆ ನಿಂದುದಂ ಕಂಡು ಭಯರಸದಿನಿರ್ದುದೆಂದು

ಮ॥ ಕರಿದಪ್ಪೊಂದು ಮಹಾಭ್ರಮಂ ದಿಗಿಭಮೆಂಬಾಶಂಕೆಯಿಂ ತಾನೆ ನಿ
ರ್ಭರನಾಗಿರ್ಪುದು ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದಂತಪ್ಪೊಂದು ಸೊಕ್ಕಿಂ ತಗು
ಳ್ದಿರೆ ತಾಂ ನೆಗ್ಗಿಲ ಮುಳ್ಗೆ ಬಿಚ್ಚಿದಪುದೆಂತೆಂಪ್ಪ ಬಾಳ್ಗಳ
ಪ್ಪರಮತ್ಯಂತ ಮದಾಂಧರಾದವರ್ಗಳಂತೇನೂನರಿಂ ನೋಯರೇ

ವ॥ ಅದಱುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಮೆಯ್ಯಂ ಪಡೆದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ [ಮೆಂ]ದಱುದು ನಡೆವನಲ್ಲಿತ್ತೇ ಕಜ್ಜಮೆಂದಲ್ಲಿಂದು ಪೊಪನೊಂದಡೆಯೊಳ್

ಮ॥ ಪಿಡಿ ನೀ [ರ್ಗಾಟಿಸಲು ಹಿಂ] ದಿಭೇಂದ್ರಮೊಡಗೊಂಡೆತ್ತಂ ತೊಟಿಲ್ಲಂದು ನೀ
ರ್ನಡುವಾಗಿರ್ದುದಱುಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಗಜಂ ಮುಂಪೊಕ್ಕು ಹಸ್ತಾಗ್ರದಿಂ
ಪಿಡಿಗಾ ನೀರನೆ ನಿಳ್ಕಿ ನೀಡುತುಮಡುರ್ತಂತಂತೆ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದಿಭಂ
ಮಡಿದತ್ತಕ್ಕಟ ತಮ್ಮ ಕೂರ್ತರೆಡರಂ ಕಂಡಾರು [ಮ] ಳ್ಕಿಪ್ಪರೇ ೪೬

ಅಕ್ಕರ॥
ಪಿಡಿಯ ನೀರುಱ್ಕುಯೆನಿತಕ್ಕೆ ಮೃಗಜಾತಿಉಯಾಗಿರ್ದೀಯಾನೆಯುಮೆಲ್ಲಂ ತನ್ನಂ
ಬಗೆಯದೆ ಸತ್ತುದೆಂದಡೆ ಕೂರ್ತರೆಡರುವಂ ಪೆಂಡಿ
ರೆಡರುವಂ ತನ್ನಾಳ್ದ ಪೊಱುದಾಳ್ದನೆಡೆರುವಂ ಪಸುಗೆಯಮನರಿದು
ಕಡೆಗಣಿಸುವರೆನುತಂ ಪೋಪನಾಯೆಡೆಯೊಳು ಮತ್ತೊಂದಾನೆಯಂ ಕಂಡೂ(?)
೪೭

ಹರಿಣಿ॥
ವಿಪುಳವದನಂ ಸ್ಥೂಳಂ ದಂತಂ ಪೃಥೂದರಪೇಚಕಂ
ಕಪಿಳನಯನಂ ಲಂಬಂ ಮಾಂಸಂ ಬೃಹತ್ವದಸಂಯುತಂ
ಚಪಳರಹಿತಂ ಸ್ವಾಂತಂ ಮೆಲ್ಲಿತ್ತು ಮೆಲ್ಲಿ [ತದಪ್ಪು] ದಾ
[ದ್ವಿಪ ವಿದರಿ]ದೇಂ ದೇವಪ್ರಖ್ಯಾತ ಜಾತಿಸಮುದ್ಭವಂ ೪೮

ವ॥ ಎಂತಂತೆ ನೋಟ್ಪನಾಡೆಯಳ್ ಬೇಗಂ ನಡೆವಾನೆಯಂ ಕಂಡು
ಹರಿಣಿ॥
ಪದಸನಿ ವಿತಿಯುಂಹಸ್ತಂಗ್ರೀವಂಗಳುಂ ಕೃಶವೊಪ್ಪೆ ದೊ
ಡ್ಡಿದವು ನಯನಂಹ್ರಸ್ವಂ, ತಳ್ವೇಷ್ಮಮುಂಹನುಸಂಕುಲಂ

ವದನದೆ [ಡೆ ಕೆಱ಼ಲ್ವಂ] ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಮಾಗುವ ಗುಜ್ಜುಮಂ
ನಿಧುವನ ಸಮುದ್ಭೂತಂ ನೂತಂ ಮೃಗಾನ್ವಯುಸಿಂಧುರಂ ೪೯

ವ॥ ಎಂದುಮಲ್ಲಿಯೆ ಮತ್ತಂ ಪೆಱತೊಂದಾನೆಯಂ ಕಂಡದಱಿಂದಮನುಪಲಕ್ಷಿಸಿ

ಹರಿಣಿ॥
ಉದರದಳವುಂ ಬೆನ್ನುಂ ಮಂದಾನ್ವಯಾಕೃತಿಸನ್ನಿ ಭು
[ಪದ] ಸಮುದಯಂ ಭಾಷಿಪ್ಪಾಗಳ್ ಮೃಣಕ್ತಿ ಸುಲಕ್ಷಣಂ
ವದನದ ತೆಱಂ ಭದ್ರಂ ಸಂಕೀರ್ಣಜಾತಿಯಿದೆಂದು [ಮ
ತ್ತದನೆ ನ]ಯದಿಂ ನೀಡುಂ ನೋಡುತ್ತಮಿರ್ದನಿಳಾಧಿಪಂ ೫೦

ವ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ಪಲವುಮಾನೆಗಳ ನಡುವೆ ಹರಿನೀಲಚ್ಛಾಯ ಮಹಾಕಾಯ ಮಹಾಸತ್ವೋತ್ತಮ ಗಜೇಂದ್ರಮಂ ಕಂಡು ಸಾರೆವಂದು ನೋಡಿ

ಹರಿಣಿ॥
ಅನತಿಕೃಸಲಂ ಸ್ಥೂಲಂ ಸಮ್ಯಗ್ವಿಭಕ್ತ ನಿಯಕ್ತ ಸಂ
ಹನನಮತನುಗ್ರೀವಂ ವೃ [ತ್ತಂ] ಪರಾಂಘ್ರಿ ವಿರಾಜಿತಂ
ವನರುಪಚಿತಂ ವಂಶಂ ಮಧ್ವಾಭವಂತ ವಿಳೋಚನಂ
ವಿನುತಮುಖಸಂಸ್ಕಾರಂ ತಾಂ ಭದ್ರಜಾತಿಯಿದೆಂಬುದಂ ೫೧

ವ॥ ಅದಱನೀ ಭದ್ರಗಜಮನೇಱ ಬಲ್ಕಣೆಯಪ್ಪುದಂ ತೋಱದೊಡದಲ್ಲದೆನ್ನ ನಾರ್ ಮೆಚ್ಚುವರೆಂದಾ ಗಜೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸರಂದೋಱುವುದುಮಾ ಧ್ವನಿಗೇಳ್ದು ಕೋಪಾ ನಳನಿಂ ಪಿಡಿದು ಮೊಗವಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಪೋಳೆದು ಪೋಗಿ ಠಕ್ಕನಿಕ್ಕಿದಡೆ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಕಳೆದು ಕಾಲುರ್ದಿಂಗೆ ಪೊರಳ್ದು ಭ್ರಮೊಡುವೊಡೆಯ ಕರಚಾರಂಗಳೊಳ್ ಪರಿಣತ ನಪ್ಪುದಱಂ ನಖದಂತಂಗಳ್ ತನ್ನ ನೆಸಂ ತಾಗಲೀಯದೆ ಕಱದು ಪೋಪಿದುವಾನೆ ಜವಜವನಾಗಿ ಜವಂಗಟ್ಟು ಸೇದೆವಟ್ಟು ಬೇಸತ್ತು ಸಿ ಪತ್ತೆವಂದು ಲಂಘಿಸಿ ನೆಗೆದಗ್ರ ಪಲ್ಲವಮಂ ಪಿಡಿದು ಬೇಗಂ ಬರ್ಪಾಗಳಿರ್ವರ್ ವಿದ್ಯಾಧರಕುಮಾರರ್ ತೊಟ್ಟನೆಂಬಂದು ಕಂಡಿಂತೆಬರ್

ಕಂ॥ ಈ ಮುನಿಸಿನೊಳೀ ಕಾಯ್ಪಿನೊ
ಳೀ ಮದದುದೇಕದೊಳ್ ಜವಂಗೆಣೆಯಾಗಿ
ರ್ದೀ ಮಹಿಮೆಯ ಗಜೇಂದ್ರಮ
ನೀ ಮಾಟ್ಕಿಯೊಳೇಱುವನ್ನನುನ್ನತಮೊಳನೇ ೫೨

ವ॥ ಎಂದು ಪೊಗಟ್ದಿಂತಪ್ಪ ಮಹಾಪುರುಷನ್ಯೆ ನೀನೆಮಗೆ ಆದೇಶಪುರುಷ ನಪ್ಪೆಯ್ಯೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಂಬುದುಮಾನೆಯಿಂದಿಳಿದವರ್ಗಳ ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ವಂದು ನೀಮಾರ್ಗೇನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಕಾನನದೊಳಗಿರ್ದಿರೆಂದೊಡವರಿಂತೆಂಬರಾಮುಂ ವಿದ್ಯಾಧರರೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಢಿಯ ನಿಕುಂಜರಾವರ್ತಮೆಂಬ ಪೊಟಿಲನಾಳ್ವಶನಿವೇಗನ ಮಗಳ್ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯೆಂಬೊಳೀ ಗಜೇಂದ್ರಮನಾವನಾನುಂ ವಶಂಮಾಡಿ ಕಾಲಸ್ಗೇದು ಬರ್ಕುಮಾತಂಗಲ್ಲದೆ ಪೆಂಡತಿಯಾನಾಗೆನೆಂದಿರ್ಪಳದೇಕಾರಣಮೆನೆ ಮುನ್ನ ಮೊರ್ಮೆ ಸುವರ್ಣಪರ್ವತದ ಜೈತ್ಯಾಲಯವಂದನಾ ಭಕ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತಮಶನಿವೇಗಂ ಪೋಗಿರೆ ಸಾಗರಸೇನರೆಂಬ

ಚಾರಣಋಷಿಯರ್ಕಳಂ ಕಂಡು ಬಲಗೊಂಡು ಪಂಚಮುಷ್ಟಿಯಿಂಬಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಧರ್ಮಕಥನಾನಂತರಮೆನ್ನ ಮಗಳ್ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಗೆ ವರನಾವನಕ್ಕು ಮೆನೆ ಮಿಥ್ಯಾಟ ಷಿಪ್ರದೇಶ಼ರಮ್ಯಕವನದೊಳ್ ಭೂಚರನೊರ್ವಂ ಮದಾಂಧನಪ್ಪ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಮನೇಱುಗುಮಾತಂಗೆ ಭಾರ್ಯೆಯಕ್ಕುಮೆಂದು ಬೆಸಸಿದರಂದಿಂದಿತ್ತಲ ಾವಿ ಬನಮಂ ಕಾದಿರ್ದೆ ಮಿದು ಫಲಪ್ರಾಪ್ತರಾದೆವೆನೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಮನದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿಪ್ಪುದು ವಿ ಮಿಮಾನಮನೇಱುಮೆನೆ ತಾನುಮದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಕಮಂ ಬಯಸುವನಪ್ಪುದಱು ನಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು

ಕಂ॥ ಮಾನಿತ ಸಮಸ್ತ ಗುಣಗಣ
ನಾನಾಳಂಕಾರ ಮಿಚಿತೋಜ್ವಳ ರಮ್ಯ
ಸ್ಥಾನಮನಭಿನುತ ಪುಣ್ಯನಿ
ಧಾನಮನವಯವದಿನಾ ಮಿಮಾನಮನಾಗಳ ೫೩

ವ॥ ತಾನುಮವರುಮೇಱು ಪೋಪಾಗಳ್ ಮಿಮಾನಮಾಕಾಶ಼ಕೆನಿತೆನಿತು ನೆಗೆ ಗುಮನಿತನಿತೆ ಕರ್ಮನಿರ್ಜ ರದೊಳ್ ಊರ್ಧ್ವಗತಿಸ್ವಭಾವನಪ್ಪಾಸನ್ನ ಭವ್ಯಂಗೀ ಸಂಸಾರ ಚಕ್ರಂ ಕಿಱುದಪ್ಪಂತೆ ವಸುದೇವಂಗೆ ನೆಲನುಂ ಕುಲಗಿರಿಗಳುಂ ಮ಼ಾನದಿಗಳುಂ ಕಿಱುಯವಾಗಿ ತೋಱು ನೋಡುತ್ತಂ ಪೋಗೆವೋಗೆ

ಮ॥ ಕುಲಭೂಭೃತ್ಕುಲಮುಂ ಮಹ಼ಾನದಿಗಳುಂ ಭೋಗಾಭಿಧಾನಕ್ಷಮಾ
ತಳಮುಂ ಕರ್ಮಮಹೀಪತಿಸ್ಥಿತಿಗಳುಂ ಮಚ್ಛಪ್ರಖಂಡಗಳುಂ
ಜಳಧಿದ್ವೀಪಚಯಂಗಳುಂ ಪೆಱವುಮಂ ನೋಡುತ್ತದೇನಾವುದಾ
ದು ಿಯಾ ತೋರ್ಪುದದಾವುದೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡುತ್ಸಾಹ಼ಮಂ ತಾಳ್ದಿದಂ

೫೪

ವ॥ ಅದೆಂತುತ್ಸಾಹ಼ಮಂತನಾದೊಡರಹ಼ ಚ್ಛಾಸನದೊಳೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮನುಮಾನ ಮಾಗಮಮೆಂಬ ಮೂಱು ತೆಱದೊಳಾಗಮಸಿದ್ಧಮಪ್ಪ ಸಂಗಾಣಿ ಮಿಭಾಗಂಗಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದೊಡಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ॑[ಮ]॑ ನುಮಾನಮಾದೊಡನುಮೇಯಮಪ್ಪ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಂ ಗಳೊಳವೆಂದವಂ ಸಾಧಿಸಿದುದೆಂದು ವಸುದೇವನಧಿಗಮಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮುಮಾ ಕಾಣ್ಕೆಯು ಮುತ್ಸಾಹ಼ಮಂ ಮಾಡೆ ಸುಖದಿಂ ಪಯಣಂಬೋಗಿ ಮಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತಮನೆಯ್ದಿ

ಮ॥ ಸುರು ಼ೀಕಕ್ಕನುಸಾರಿಯಂ ಚಹ಼ ಕಿ ಮಿನೋದೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂದಾರಿಯಂ
ಧರಣೇಂದ್ರಾಸ್ಪದ಼ ಾರಿಯಂ ಬುಧನುತ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾವಾಸಿಯಂ
ಪರಮೋತ್ಸಾಹ಼ಸಮೇತಮಂ ಮಣಿಮಯಪ್ರಾಸಾದಸಂಘಾತಮಂ
ಧರಣೇಂದ್ರಸ್ತುತರೂಢಿಯಂ ಪ್ರ ಮಿಲಸದ್ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಢಿಯಂ ೫೫

ವ॥ ಕಂಡರ್ತಿಯೊಳ್ ನೋಡುತ್ತಮಂತೆ ಪೋಗಿ ತತ್ಪುರದ ಬಹಿರದ್ಯಾನವನ ದೊಳ್ ತನ್ನ ನಿರಿಸಿ ಪೋಗಿ ತಮ್ಮರಸನಂ ಕಂಡಾದೇಶ಼ಪುರುಷನಂ ತಂದೆಮೆಂದಾಗಳು಼ನಿ ವೇಗಂ ಮೆಚ್ಚಿಯಾ

ವಿದ್ಯಾಧರಚರರ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ಮಂಗಳಕಾರ್ಯವುಭೂತಿಯಿನಿ ದಿರ್ವದೊಡಗೊಂಡು ಬಂದುದುವೆ ಸುಮುಹೂರ್ತಮಾಗೆ ವಸುದೇವನುಮಂ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆ ಯುಮನೊಂದೆ ಪಸೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ದು ಸುಖದಿನಿರೆ ಕೆಲವು ದಿವಸದಿಂ

ಕಂ॥ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯ ವಿದ್ಯಾ
ಬಲ ಸ್ತ್ರೀಯುಮಂ ನಾ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಕರಂ ಪತ್ತಿದ ಕಾ
ಮಲ ಸ್ತ್ರೀಯುಮೊಲ್ದತಿರಾಗದಿ
[ನೊಲ ಸ್ತ್ರೀ] ಮನಂ ಮಾಡೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ವಸುದೇವಂ ೫೬

ವ॥ ಅಂತು ಪಲವು ದಿವವಿರ್ಪಿನಮೊಂದು ದಿವಸಂ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆ ವಸುದೇವಂಗೇಕಾಂತದೊಳಿಂತೆಗುವಿರುಳುಂ ಪಗಲುಮೆನ್ನ ನಾಲದಿರಿನೆ ಅದೇಕಾರಣಮದ ಱಿಂದಮಂ ಪೇೞಿಂದು ಪಿರಿದುಮಾಗ್ರಹದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆಮ್ಮಜ್ಜನಪ್ಪ ಸಾಗರಚಂದ್ರ ಮಹಾರಾಜನಾತಂಗೆ ಜ್ವಲನವೇಗನುಮಶನಿವೇಗನುಮೆಂಬಿರ್ವರ್ ಮಕ್ಕಳಾದೊಡೆಮ್ಮಜ್ಜಂ ತಪಂಬಡುತ್ತಂ ಪ್ರಜ್ಞಾಪ್ತಿವಿದ್ಯೆಯುಮಂ ರಾಜ್ಯಮುಮಂ ಜ್ವಲನವೇಗಂಗಿತ್ತೊಡೆ ಪಲಕಾಲಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದು ಬೞಿಯಂ ತಪಸ್ಥನಪ್ಪಂದು ತನ್ನ ಕೊಳ್ ಮೇಣ್ ಪ್ರಜ್ಞಾಪ್ತಿವಿದ್ಯೇಯಂ ಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಮಾತಾನಾ ವಿದ್ಯೆಯನೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಂ ಎಮ್ಮಯ್ಯನೆಮ್ಮಯ್ಯನ ರಾಜ್ಯಮನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಲಗರ್ವದಿನಾಳುತ್ತಿರ್ದ ಮಿತ್ತಲಿರ್ಪ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳನೆಮ್ಮಯ್ಯನಪ್ಪಶನಿವೇಗಂ ಕಂಡು

ಕಂ॥ ಇಂತುಮೆನಗೆನ್ನ ರಾಜ್ಯಮ
[ದಂತನುನಯ] ದಕ್ಕುಮಾಗದೋ ಮುನಿ ಬೆಸಸಿಂ
[ಎಂತೆಂ] ದೊಡವರ್ ಕೇಳ್ ನಿ
[ನ್ನ ಆತಾ]ತ್ಮಜೆಗಾಣ್ಮನಾದ ಭೂಚರಸುತನಿಂ ೫೭

ವ॥ ಅಕ್ಕುಮೆಂಬುದನಾಯಂಗಾರವೇಗನಱಿದು ಎನ್ನ ಮದುವೆಯಾದಿಂ ಬೞಿಯಂ ನಿನ್ನಂ ಛಿದ್ರಿಸಲೆಂದು ಪಾರ್ದಿರ್ದಪ್ಪನಾತಂಗಾನೆನಸುಂ ಬಲ್ಲಿದೆನಪ್ಪು ದಱಿಂ ಛಿದ್ರಿಸಲೆಂದು ಪಾರ್ದಿರ್ದಪ್ಪನಾತಂಗಾನೆನಸುಂ ಬಲ್ಲಿದೆನಪ್ಪು ದಱಿಂ ನಿನ್ನಂ ಛಿದ್ರಿಸಲ್ಪಡೆಯನೆಂಬುದುವಾದೊಡೇನೆಂದು ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರ್ದು ವೈಶಾಖದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರೋದಯಮತಿರಮಣೀಯಮಾದೊಡೆ ಮಾಡದ ಮೇಗೆ ತಿರ್ವಿಸಿದನನಂಗಾರವೇಗಂ ನಿಟ್ಟೆಸಿ ಬಂದು ವಸೆದೇವನನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ವಿಮಾನದೊಳಿಟ್ಟಾಕಾಶದೊಳ್ ನೆಗೆದು ಪೋಪುದುಂ ಶಲ್ಮಲಿದತ್ತೆ ನಿದ್ರೆಯಿನೆಚ್ಚತ್ತು ವಸುದೇವನನಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಪೆಱದಲ್ಲಿರ್ದಾತನ ಗೊಡ್ಡಮೆಂದು ಬಾಳುಮತ್ತಪರಮುಮಂ ಕೊಂಡು ವಾಯುವೇಗದಿನೆಯ್ದಿ ಪೋಗಲ್ ಪೋಗಲಿಂದೊದಱುದಾಗಳಂಗಾರವೇಗಂ ವಿಮಾನಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ನೀಡುಂ ಕಾದಿ ಗೆಲಲಾಱದ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ಮಗುಟ್ದು ವಿಮಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕೊಳ್ ನಿನ್ನ ಗುಂಡನನೆಂದು ವಸುದೇವನಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ನೂಂಕಿ ಪೋದನಾಗಳ್ ವಸುದೇವಂ ಬಿಟ್ಟುದನಾಕೆ ಕಂಡತಿ ಜವದಿನೆಱಗಿ ಪಿಡಿದುತಪ್ಪಾಗಳೀತನಂ ನಿನ್ನೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸುಖವಿರ್ದಪನೆಂದು ದಿಶಾದೇವತೆಗಳ್ ನುಡಿದೊಡೊಲ್ಲಾ ದೆಸೆಯುಮಂ

ನೋಡಿಯಾರುಮಂ ಕಾಣದೆ ದೇವತಾವಚನ ಮಲಂಘನೀಯಮೆಂದು ಮನೋಗತಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯಂ ಬರಿಸಿ ನೀನೀತನನು ಚಿತಮಪ್ಪೆಡೆಯೊಳಿಱಿಪಿ ಬಾಯೆಂದು ಪೋದಳಿತ್ತಲಾ ವಿದ್ಯೆ ವಸುದೇವನಂ ತಂದು ಚಂಪಾಪುರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನದ ರಮ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳಿಱಿಪಿದೊಡಿನಿಸುವೇಗದಿಂ ನಿದ್ರೆಯಿನೆೞ್ಚತ್ತು ಬೆಳಗಪ್ಪಿನ ವಿರ್ದ ಮುನ್ನಂ ತನ್ನಿರ್ದೆಡೆಯಲ್ಲದುದುಮನೇವೈಸಿದ ವಿದ್ಯಾಧರನಗೆಯ್ದು ಯೋಗಮಪ್ಪುದುಮನಱಿದು ಕಡುಮುಳಿದು ತನಗಾಕ್ಷೇಪಮಗಮ್ಯಮಪ್ಪುದು ಮನಱಿದು ಮುಳಿಸನುೞಿದು ಬಂದೊಂದು ಕೊಳದೊಳ್ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂಗೆಯ್ದು ಮಹಾರ್ಹತ್ಸರ್ವಜ್ಞಾಫದಾಂಬುಜಕ್ಕೆ ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿನೆಱಗಿ ಬಂದಿಸಿದನಂತರವಾ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸೇವನೆಗೇರಿಯೊಲಗನೆ ಬಪ್ಪಗಾಳ್ ವಾಸುಪೂಜ್ಯಭಟ್ಟಾರಕರ ನಿರ್ಬಾಣಭೂವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದುತ್ತುಂಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರಮಂದಿರಮಂ ಕಂಡು ಮೂಱುಸೂಱ್ ಬಲವಂದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ನೊಸಲ್ಗೆ ಕೈಗಳಂ ತಂದು

ಮ॥ ತ್ರಿಜಗನ್ನಾಥ ಮುನೀಂದ್ರ ನೂತ್ನ ಸಕಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ದುಷ್ಟೌಘಶ
ತ್ರುಜಯೋಪೇತ ಸುರೇಂದ್ರಗೀತ ನತದೇವವ್ರಾತ ಸಂ [ಸೇವ್ಯ ಭ]
ವ್ಯಜನಾಧಿಶ ಗುಣಪ್ರಕಾಶ ಪರಮಶ್ರೀಗೀತಶನೀ ವಾಸುಪೂ
ಜ್ಯಜಿನಂ ಮಾಳ್ಕೆನಗಿಷ್ಟಸಿದ್ದಿಸುಖಮಂ ಸಂಸ್ತುತ್ಯಮಂ ನಿತ್ಯಮಂ ೫೮

ವ॥ ಎಂದು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಯಂ ಪೇೞ್ದು ಚತುರ್ಭಕ್ತಿಸಹಿತಂ ದೇವರಂ ವಂದಿಸಿ ತದನಂತರಂ ಋಷಿಸಮುದಾಯಮಂ

ಚಂ॥ ಪರಮತಪಶ್ಚರಿತ್ರಯುತರಂ ಹಿತರಂ ಗುಣರತ್ನರು ಪ್ರಭಾ
ಸುರರನಾವಾರ್ಯವೀರ್ಯಪರರಂ ಮದಸಹರರಂ ತ್ರಿಶುದ್ದಿಯೊಳ್
ಗುರು ಪರಿಪಾಡಿಯಿಂದೊಸೆದು ಬಂದಿಸಿ ಧರ್ಮಮನೋತು ಕೇಳ್ದು ತಾಂ
ಸ್ಥಿರತರ ಚಿತ್ತನಿರ್ದನಭಿನೂತ ಸುವೃತ್ತನುದಾತ್ತ ಚಿತ್ತದಿಂ ೫೯

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಹರ್ಹತ್ಸರ್ವಜ್ಞ ಪಾದಪದ್ಮವಿರಾಜಿತೋತ್ತಮಾಂಗೆ ಶ್ರೀ ಬಂಧುವರ್ಮ ನಿರ್ವಿತಮಪ್ಪಹರಿವಂಶಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ದೇಶತ್ಯಾಗರ್ಣನಂ
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನತೀ
ರ್ಥಾವಾಸದೊಳಿಂತು ವಿಮಳ ಧರ್ಮಾಮೃತಮಂ
ಸೇವಿಸುತಮಮಿತಬಲ ವಸು
ದೆವಂ ಶುಭಚರಿತನಿರ್ದು ವಿನಯಸಮೇತಂ ೧

ವ॥ ವಂದಿಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ನೋಱುವಾಗಳಾ ಜಿನಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಶಾಲ ಪಟ್ಟಶಾಲೆಯೊಳ್ ವೀಣಾಶರೀರಮೆಂಬೆರಡುಂ ತೆಱದ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ವ ಪಲರುಂ ಛಾತ್ರರ ನಡುವೆ ಸುಗ್ರೀವವೆಸರ ಗಾಂಧ ರ್ವಾಚಾರ್ಯರಿದಂ ಶೋಭೆತ್ತಿರ್ದುದಂ ಕಂಡು ಪೋಪುದುಮವರೀತನ ಶುಭಲಕ್ಷಣಾಳಂಕೃತಮಪ್ಪ ಶರೀರಮಂ ಕಂಡು ಬಿಜಯಂ ಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ಕೆಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೀ ಪೊಱಲ ಪೊಳಗಳೆಲ್ಲಿಡೆಯೊಳಂ ವೀಣಾವಾದ್ಯಮಂ ಪಲರಂ ಪಿಡಿದಿರ್ಪರಿದೇಕಾರಣಮೆಂದೊಡೀ ಪೊಱಲ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಚಾರುದತ್ತನೆಂಬೊನಾತನಮಗಳ್

ಕಂ॥ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯೊಂಬೊಳ್
ಗಾಂಧರ್ವಕಳಾ ವಿದಗ್ದೆ ವೀಣೆಯೊಳೆನ್ನೊಳ್
ಗಾಂಧರ್ವದೇವರುಂ ವಿಷ
ಯಾಂಧರ್ ಸೋಲ್ವರೆನೆ ಪೆಱರು ಸೋಲದರೊಳರೇ ೨

ವ॥ ಅದಱಂ ವೀಣಾವಾದ್ಯದೊಳ್ ತನ್ನಂ ಗೆಲ್ವಂಗಲ್ಲದೆ ಪೆಂಡತಿಯೆನಾಗೆ ನೆಂದಿರ್ಪಳಿರ್ದೊಡವರಯ್ಯಂ ವೀಣಾವಾದ್ಯಾಮನಾರ್ಬಲ್ಲವರ್ವಕ್ಕೆಂದು ತಿಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ವೀ [ಣಾ] ಸ್ವಯಂಬರಮಂ ಮಾಟ್ಪರೆಂದೊಡಂತೆ ಪರದರ ಮಗಳ್ಗಿಂತಪ್ಪ ಗಾಂಧರ್ವ ಮೇಕೆಂದೊಡಾ ಕೂಸು ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜಂ ಸಾಗರಸೇನನೆಂಬೋತನಾತನ ಮಗಳ್ ಚಾರುದತ್ತನನಾತಂ ಕರಂ ಪ್ರಿಯಸ [ಖನಾ] ಗಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಢಿಗೆ ತಿಳಕಮಾಗಿರ್ಪ ರಮ್ಯ ಪುರಾಮುಮನಾ ದೇಶಮುಮಂ ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯಾಮಂ ಕೊಟ್ಟೊಡಲ್ಲದೆ ಬರ್ಪಾಗಳೆನ್ನ ಮಗಳನೀ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯಂ ನೀನೊಯ್ದು ಭೂ ವಿಗೋಚರಂಗೆ ಕುಡೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಬಂದನಲ್ಲದೆಯುಂ ಚಾರುದತ್ತನಂ ಪರದನೆನಲಾಗ ಸಾಹಸದೊಳಂ ಶೌರ್ಯದೊಳೆ ಮಾಗಳಾರುಂ ದೊರೆಯಿಲ್ಲರೆಂದೊಡೆಂತಾತನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇೞ ಕೇಳ್ಗೆನೆ ರ್ತಿಯಾ ಗಿರ್ಪುದೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆಮೆಂದಾಗಳಾ ಗಾಂಧರ್ವಾಚಾರ್ಯರಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್

ಕಂ॥ ಈ ವಿಷಯಮಂಗ ವಿಷಯಂ
ಭೂ ವಿದಿತಂ ಚಮಪೆಯೆಂಬುದೀ ಪೊೞಲುದ್ಯತ್
ಶ್ರೀ ವಿಮಳವಾಹನಂ ನ [ಯ]
ಭಾವದಿನಿದನಾಳ್ಗುಮ ವಿತಗುಣಗಣ ನಿಳಯಂ ೩

ವ॥ ಭಾಮುದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯೆಂಬೊನಿ [ಬ್ಬ] ಕುಳೊದ್ಭವನಾತನ ಭಾರ್ಯೆ ದೇವಿಲೆ ಯೆಂಬೋಳಂತವರಿ ರ್ವರುಮನ್ಯೋನ್ಯಸಕ್ತರುಮರ್ಹದ್ಭಕ್ತರುಮಾಗಿರ್ಪೊರಂತಿರ್ದುಂ ಮೂ ವತ್ತೆರಡುಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯಂ ಮನೆಯೊಳಿರ್ದುದಂ ಬಗೆಯದೆ ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಗೆಂಟಾದುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಿಯೊಂದುದಿವಸಂ ದೇವಿಲೆ

ಕಂ॥ ಸೂರಿಗಳನಖಿತ ಗುಣಗುಣ
ಧಾರಿಗಳಂ ದೋಷದೂರಿಗಳನಪಥ ಯಶೋ
ಭಿರುಗಳಂ ಮುನಿವರರಂ
ಚಾರುಗಳಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಗೆ ಬಗೆದ [ಳ]ನುನಯದಿಂ ೪

ವ॥ ತನಗಿಷ್ಟಯರಪ್ಪ ಪಲರುಂ ಶ್ರಾವಕಿಯರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಾನುಮರ್ಚನೆಗಳಂ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ಚಾರುಮುನೀಂದ್ರರಿರ್ದ ಜಿನಾಲಯಮಂ ಬಲಗೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕು ದೇವರಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ಗಂಧಸೇಸೆಯಂ ಕೊಂಡು ಬೞಿಯಂ ಚಾರುಮುನೀಂದ್ರರ್ಗೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು

ಕಂ॥ ಎನಗಿಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ
ಮನುಜತ್ವಂ ವೃಥೆಗೆ ಸಂದು ಪೋಕುಮೊ ಮತ್ತಂ
ತನಯರ್ಕಳಿನ್ನು ಮಪ್ಪರೊ
ಮಿನಿನಾಥಾ ಬೆಸಸಿಮೆಂದೊಡಾ ಮುನಿಮುಖ್ಯರ್ ೫

ವ॥ ನಿನಗೆ ಮಹಾಪುರುಷನಪ್ಪನೊರ್ವ ಸುಪುತ್ರನಕ್ಕುಮೆನೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಮುನಿವಾಕ್ಯಂ ತಪ್ಪದೆಂದು ಮನೆಗೆಂದು ಕೆಲವು ದಿವಸದಿಂ ತುಸೀರ್ವಿಂದು ಸೌಧ ಗೃಹದೊಳ್ ತಾನುಂ ನಿಜಪ್ರಿಯನುಂ ಸುಖನಿದ್ರಿತರಾಗಿರೆ ಚಾರುಮುನೀಂದ್ರರ್ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ಮಾಣಿಕಮನಿತ್ತದಂ ಕಂಡು ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ಮುನ್ನಿದ್ರರಾಗಿ ಪ್ರಭಾತಕ್ರಿಯೆಯಂ ಗರ್ಭಮಾಗಿ ನವಮಾಸಂ ನೆಱುದು ಶುಭದಿನದೊಳ್ ಮಗನಂ ಪೆತ್ತಾಗಳ್ ನೆಂಟರೆಲ್ಲರುಮೊಸಗೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡು

ಚಂ॥ ಉದಯದೊಳೆಂತು ಭಾನು ಕಡುರಾಗದೊಳೊಂದುಗುಮಂತೆ ಪುತ್ರಲಾ
ಭದ ನೆಗಟ್ದುತ್ಸವೋದಯದೊಳಿಬ್ಬಕುಳೋದ್ಭವ ಭಾನು ತಾನುಮೊಂ
ದಿದ ಕಡುರಾಗದಿಂದೆಸೆದನೀ ಖಿಳಸಜ್ಜನಪ್ರತಿ ಬಂಧುಹಿತುವ
ಪ್ಪುದುಱುದಯಂ ಮಹಾಪುರುಷರಪ್ಪರುಮಂ ಕಡುರಾಗ ಮಾಡುಗುಂ
೬

ವ॥ ಅಂತು ಜಾತೋತ್ಸವಮಂ ಮಾಡಿ ಪತ್ತನೆಯ ದಿವಸದುಂದು ಚಾರುಗಳಾದೇಶದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದನಪ್ಪುದಱಿಂ ಚಾರುದತ್ತನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ನಡಪುತ್ತಿರ್ದರಾತನ ಪುಟ್ಟಿದ ದಿವಸದೊಳಾ ವಿಮಳವಾಹನ ಮಹಾರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಯ್ವರ್ಗಮೈವರು ಮಕ್ಕಳಾದೊಡವರ್ಗಳಂ ಭಾನುಸೆಟ್ಟಿಯೆನ್ನ ಮಗನೊಡವಳೆವರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಗೋಮುಖಂ ವರಾಹಕಂ ಪರಂದಪಂ ಮರುಭೂತಿಯೆಂದು ಬೇಱುವೇಱು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದನಂತು ಚಾರುದತ್ತನಿಷ್ಟಮನೊಹರಾತಿ ಮುಗ್ದನುಂ ಸಕಳಕಳಾವಿದಗ್ದನುಮಾಗಿ ಯವ್ವನಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿರ್ದನಾ ಪೊೞಗ್ಗಿ ಕಿಱುದಂ ತರದೊಳಮರಮಂದಿರಮೆಂಬ ಬೆಟ್ಟದೊಳ್

ಕಂ॥ ಯಮಧರ ಕೇವಳಿಗಳಿಗ
ಷ್ಟಮಳಕ್ಷಯಮಾದೊಡ [ಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ] ತೀರ್ಥೋ
ಪ [ಮ] ಮಾಯೆಡೆ [ಯೆ]ಲ್ಲಂ ಭ
ವ್ಯಮಯಂ ದಲ್ ಮಾರ್ಗಶಿರದ ಶುಕ್ಲಾಷ್ಟಮಿಯೊಳ್ ೭

ವ॥ ಆ ಮಹಿಮೆಯ ದೆವಸದೊಳರಸನೊಡನೆ ಸೇವ್ಯಜನಮುಂ ಭವ್ಯಜನಮುಂ "ಭಾನುಸೆಟ್ಟಿಯುಂ ಪೋಗೆ ನಾಡೆಯಂತರಮಂ ಬೞಿಯಂ ತಗುಳ್ದು ಬರೆ ಚಾರುದತ್ತನಂ ಕಂಡು ನೀ ನಿನ್ನ ಸಖಾಯರನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ರಜತವಾಳುಕಮೆಂಬ ನದೀತೀರದೊಳ್ ಸುಗಂಧಮಪ್ಪ ಪುಷ್ಪಮೊಳವಮಂ ಕೊಯ್ದೆಮ್ಮಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿ ಮಗುೞ್ಚಿ ಪುರಕೆ ಪೋಗೆಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದಾ ನದಿಯ

ತಡಿ ಋಿದು ಬಂದು ನಾನಾ ಋಧಮಪ್ಪ ಪುಷ್ಪರಾಶಿಯಂ ಕೊಯ್ದು ತಮ್ಮಯ್ಯನಲ್ಲಿಗಟ್ಟೆಯಾ ತೋಱಯಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನೋಡುತ್ತಂ

ಕಂ॥ ಸ್ವಾಂತರತಿಪಥಿಕ ಪಥ ವಿ
ಶ್ರಾಂತರುಮಂ ನೋಡೆ ನಾಡೆ ರಯ್ಯ ಮಿದಂ ನಾ
ಮೆಂತು ಗಳ ಬಿಸುಟು ನಗರಾ
ಭ್ಯಂತರದೊಳ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ವ ಕಣೆಯೇನು ಗಡಿಂ ೮